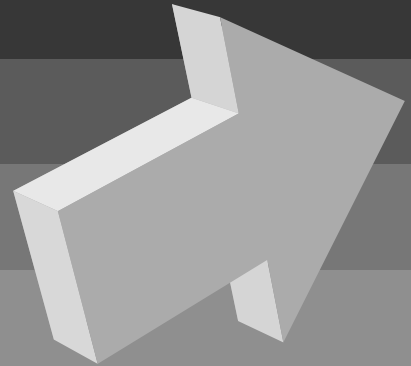

coming out

PRŮVODCE OBDOBÍM NEJISTOTY,
KDY KLUCI A HOLKY HLEDAJÍ SAMI SEBE

KATALOGIZACE V KNIZE - NÁRODNÍ KNIHOVNA ČR

Procházka, Ivo
Coming out: průvodce obdobím nejistoty, kdy kluci
a holky hledají sami sebe / [text Ivo Procházka].
Brno: STUD Brno; Praha: Gay iniciativa v ČR, 2002. - 36 s.

ISBN 80-238-8850-1

- homosexualita
- psychologie adolescentů
- publikace pro mládež
- příručky

613.885 * 159.922.8
ISBN 80-238-8850-1

coming out

PRŮVODCE OBDOBÍM NEJISTOTY, KDY KLUCI A HOLKY HLEDAJÍ SAMI SEBE

Text: MUDr. Ivo Procházka (sexuolog)

Odborná spolupráce: doc. PhDr. Petr Weiss, Ph.D. a MUDr. Antonín Brzek

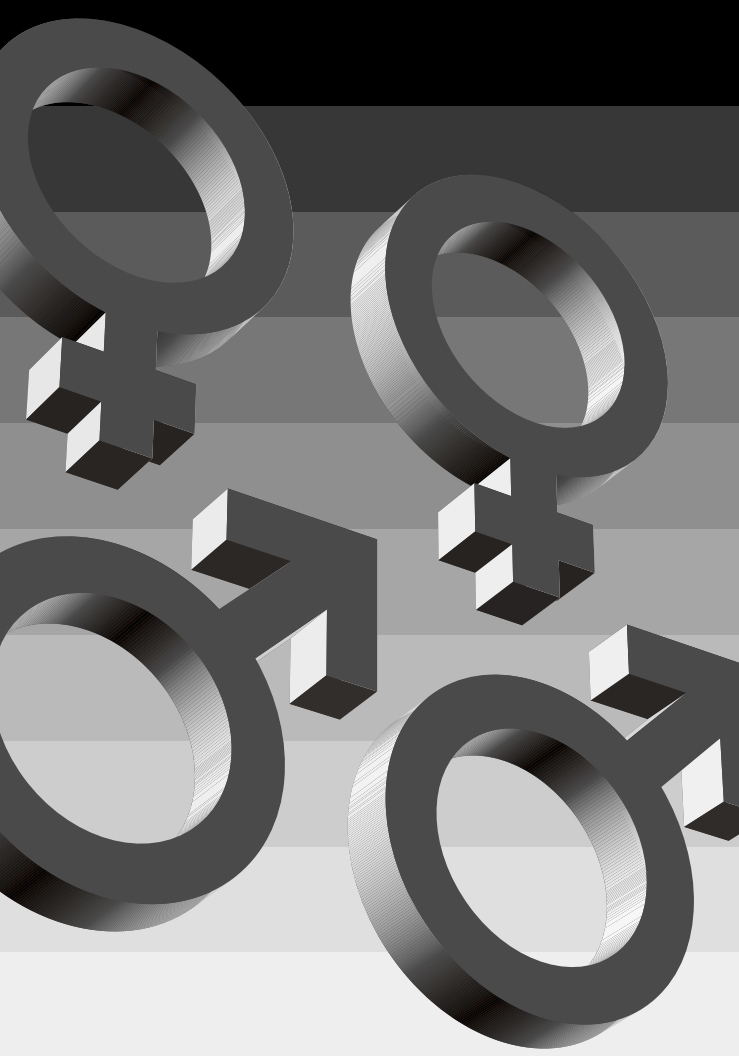
Stav vědeckého poznání: duben 2002

V Brně 2002 vydala občanská sdružení:
STUD Brno, Šmejkalova 75, 616 00 Brno
Gay iniciativa v ČR, Senovážné nám. 25, 110 00 Praha 1

Odpovědný redaktor: Martin Strachoň
Fotografie: Monika Bertová
Grafické zpracování: Libor Jelínek
Tisk: DaL tisk, s. r. o., Brno

Vydáno s podporou nadace C. S. Mott Foundation
a projektu „Škola občanské iniciativy“ Hnutí DUHA.

Další podpora: DaL Tisk, Code 004, Gales, Projekt Šance,
M-klub Lambda Praha, Divadlo bez zábran, Radek Menšík,
Martin Petráček, Gay Valach, Ingejání, Logos Praha,
Most k naději a další

001 Co je homosexualita? Co je coming out?

Lidé někdy hovoří o homosexualitě, a není vždy jasné, co mají vlastně na mysli. Něco jiného je totiž homosexuální orientace neboli preference, homosexuální identifikace a homosexuální chování.

Sexuální orientace je trvalou a neměnnou charakteristikou každého člověka. Vyjadřuje, že při volbě erotického partnera a své citové náklonnosti dáváme někomu přednost, muži nebo ženě. To ovšem neznamená, že umíme nějak jednoznačně a objektivně sexuální orientaci určit, změřit či stanovit. Jediným prostředkem pro její stanovení je vlastní sebepoznání a lékař či psycholog může v tomto procesu působit jen jako kvalifikovaný průvodce. Při rozpoznávání sexuální orientace jsou velmi důležité obsahy erotických snů, fantazií a představ a také projevy citové náklonnosti, do koho se člověk častěji a intenzivněji zamilovává.

Většina lidí je orientována heterosexuálně, tedy jsou výlučně eroticky zaměřeni nebo u nich převládá náklonnost k opačnému pohlaví. Homosexuální lidé pak upřednostňují pohlaví stejné. Této své preference si však nemusí být vždy vědomi. Názory odborníků na bisexualitu, kterou rozumíme přibližně rovnoměrné celoživotní zaměření na obě pohlaví, se liší. Nicméně je jistě méně častá než homosexualita.

Sexuální identifikace vyjadřuje vnitřní citění a sebehodnocení. Cítíme se buď mužem nebo ženou a také heterosexuálem nebo homosexuálem. Někteří z nás se cítí bisexuálně orientováni, tedy domnívají se, že je přitahují obě pohlaví a neumí dát přednost buď mužům, nebo ženám. Bisexuální identifikace je častější u žen než u mužů. To zřejmě souvisí s výraznějším psychosociálním a citovým ovlivněním sexuality proti mužskému biologickému pojetí.

Nejzřejmější je pak hodnocení sexuálního chování. Homosexuálním chováním se rozumí pohlavní styk nebo jiná sexuální aktivita s osobou stejného pohlaví.

Většina lidí se chová celý život v souladu se svou sexuální orien-

tací a identifikací. U homosexuálů to už nebývá tak jednoduché. Někteří z nich své zaměření nerozpoznají po celý život, mohou se cítit heterosexuálními a také tak žít. Jiní si sice uvědomují své zaměření, ale nechtějí se s ním smířit a odmítají homosexuální pohlavní styky. Další pak z nejrůznějších důvodů navazují vztahy s oběma pohlavími a hodnotí se sami jako bisexuální nebo někdy i heterosexuální. Jsou i tací, kteří spí jen se stejným pohlavím, přesto se nehodnotí jako homosexuální.

Také někteří heterosexuálové mohou mít vztahy se stejným pohlavím. Bývá to v období pubertálního hledání a experimentování, jako náhražková sexualita při nedostatku vhodnějších partnerů, např. ve vězeních. Někteří to chápou jako určitý doplněk svého pestřejšího života, prostitutky se homosexuálně chovají z finančních důvodů, může se objevit i krátkodobý citový vztah.

Homosexualitu nepovažujeme za nemoc ani poruchu, je jedním z možných projevů lidské sexuality. Za zdravotní poruchu je považována jen egodystonní sexuální orientace. Tedy taková, s níž není její nositel smířen a vyrovnán, činí mu psychické problémy.

Odhady četnosti jevů v populaci

	ORIENTACE	IDENTIFIKACE	CHOVÁNÍ
Heterosexuální	96 %	95 - 97 %	90 %
Homosexuální	4 %	2 - 3 %	1 - 2 %
Bisexuální	méně než 1 %	1 %	8 %

Homosexuálové jsou společenskou menšinou, která je v mnoha směrech odlišná. Když se někdo narodí s jinou barvou pleti, v jeho rodině se hovoří menšinovým jazykem, ví od mala, že je jiný, musí se s tím zvolna smířovat, jeho blízcí mu předávají zkušenosti. Homosexuál si většinou svou odlišnost uvědomí až na prahu dospělosti či později a musí se s ní začít vyrovnávat sám, navíc v nejjednodušším období dospívání.

Jiná barva pleti či jiný jazyk člověka prozradí. Homosexuálové se zdá, že je možné se se svým zaměřením skrýt, ostatní ho přece nemusejí rozpoznat. Věří, že své chování může usměrnit a potlačit. Navíc žije

v představách, které kolem něho vytváří většinový, heterosexuální svět, které jsou často falešné, ale které on přijal za své. Svě vlastní já se snaží potlačit proto, aby vyhověl představám těch druhých.

Má dvě možnosti.

Buď si své zaměření uvědomí, připustí a bude se s ním učit žít, dříve či později třeba najde svého partnera nebo partnerku, ale především životní klid a spokojenost. Tento proces se nazývá coming out.

Nebo se s ním nikdy nesmíří. Někteří lidé jsou schopni své sexuální touhy potlačit, ale pro většinu je to nesmírně obtížné, zpravidla neúspěšné a je to spojeno s pocity viny, popíráním sama sebe, odříkáním, úzkostmi a někdy i chorobami.

002 Kdo je gay?

Pojem homosexuál v mnoha lidech vyvolává představu, že se jedná jen o sex. Jeden z předsudků předpokládá, že homosexuální muži a ženy mají větší zájem o sex, že jejich pohlavní život je projevem jakési rozmařilosti. Homosexuální vztahy se však podstatně neliší od vztahů mezi mužem a ženou. Jsou stejně plné citů, žárlení a partnerských radostí i konfliktů. Homosexualita ovlivňuje i životní styl, gayové a lesbické ženy se lépe uplatní v některých povoláních a koníčcích, naopak v jiných profesích a sportech se s nimi setkáváme méně často. Většinou nemají v péči děti, mají méně rodinných závků, a tedy se mohou více projevat v jiných oblastech společenského života. Homosexuální muži se ujali v mnoha zemích odpovědnosti za preventivní kampaň proti AIDS, kterou zareagovali na smrt svých přátel.

Protože homosexualita se zdaleka netýká jen pohlavního života, prosazují se jiná a vhodnější pojmenování pro tento jev. To pomáhá vylénit homosexualitu ze sféry zdravotních poruch, a ta se stává širší součástí společenského života. Z angličtiny pochází výraz gay (čti gej), který se během několika posledních let stal mezinárodním. Ten může zahrnovat i homosexuální ženy, které se někdy nazývají lesbické. Než o homosexualitě bývá vhodnější hovořit o homoerotickém zaměření.

Tento termín totiž zahrnuje i citovou stránku sexuální orientace.

Výraz třetí pohlaví bývá odmítán, protože chápe homosexuála jako zvláštní druh mezi mužem a ženou. Homosexuál si je však vědom své pohlavní role, kterou zpravidla přijal. Navíc podporuje tento výraz vžitou představu o zženštilých gay mužích a drsných lesbických ženách, která se však týká jen malé části všech homosexuálů. Termíny uranismus, tribadismus a kontrární sexuální orientace považujeme za zastaralé. Sodomie a pederastie pak jsou nejen hanlivé, ale i nepřesné, protože označují i jiné jevy než jen homosexualitu.

Širší veřejnost někdy homosexualitu směřuje a zaměňuje s dalšími stavy.

Transsexuál je člověk s opačnou pohlavní identitou. Tedy cítí a jedná zcela opačně, než je jeho tělesné pohlaví, a přeje si „omyl přírody“ změnit. Jeho sexuální orientace je většinou, ale ne vždy, heterosexuální v souladu s jeho psychickým pohlavím. To znamená, že tělesně žena se cítí mužem, přitahují ji ženy, ale v tomto vztahu se chová jednoznačně jako heterosexuální muž. Někteří transsexuálové v péči sexuologů podstupují přeměnu pohlaví. Existuje i jejich občanské sdružení Transfórum.

Transvestité jsou naopak muži, kteří se v rámci své změněné poruchy pohlavní identity občas převlékají do ženských šatů a částečně tak žijí v ženské roli. Zpravidla je eroticky přitahují ženy a lékařskou pomoc nepotřebují. Sdružují se v tzv. CD/TV (podle cross-dressing/transvestitismus) sekci.

Travestie pak není ani diagnóza, pohlavní identita či sexuální orientace. Jedná se o kulturní fenomén, kdy muži, většinou homosexuální, na jevišti imitují ženy - kulturní hvězdy.

003 Kdy na to člověk přijde?

Kluci se mi líbí už od pěti let. Poprvé jsem si to uvědomil, když jsem ležel ve školce v posteli a moc jsem si přál být tam s jedním kamarádem. Vlastně nevím, co bych s ním chtěl dělat, asi dotýkat se ho a zdálo se mi to úplně normální.

(Michal)

Když jsem poznala Janu, tak jsem byla již několik let vdaná. Nejříve jsem jen myslela, že jsme kamarádky, pak jsem pochopila, že mi dělají dobře její dotyky. Ale uvědomila jsem si, že jsem lesbická, až několik let potom, co jsme se poprvé milovaly.

(Monika)

Nejčastěji si svou sexuální orientaci uvědomíme v pubertě. To platí zejména u chlapců, u nichž tehdy dochází k bouřlivým hormonálním změnám, které startují jejich sexualitu. Ty se projeví erotickými sny, fantaziemi, zejména při onanii. Přesto mnoho homosexuálních mužů své touhy dokáže potlačit a neuvědomuje si je. Jejich zaměření se pak může projevit až ve zralém věku, když jsou třeba ženatí a otcové rodin. Většina z nich však potom uvádí, že si v důsledku společenských zvyklostí nedovolili své zaměření tehdy připustit. U žen je pozdní rozpoznání v důsledku pomalejšího dozrávání jejich sexuality a charakteru jejich erotických vztahů ještě častější.

Romantická zamilovanost, často platonická, také může přispět k rozpoznání sexuální orientace.

Někteří lidé si mohou náklonnost ke stejnému pohlaví uvědomit již v dětství. Stává se, že takový chlapec se platonicky zamiluje do svého učitele, kamaráda či románového hrdiny podobně jako jeho vrstevníci do dívek a žen. Ovšem to nemusí být rozhodující, protože i heterosexuální chlapci si nacházejí své vzory, muže, kteří jim imponují, a rozeznat v dětském věku erotické cítění od klukovského přátelství je těžké.

Věk, kdy došlo k rozpoznání homosexuální orientace u mužů (podle Günthera, 1988)

do 12-ti let	11 %
12 - 16 let	59 %
16 - 18 let	15 %
18 - 24 let	12 %
nad 24 let	3 %

004 Proč zrovna já?

Máma si dělala výčitky, jestli mé budoucí zaměření nezpůsobila, když se s otcem - alkoholikem rozvedla, protože jsem neměla mužský identifikační vzor.
(Veronika)

Když jsem se mámě svěřil, že jsem na kluky, nechtěla tomu věřit. Stále mne přesvědčovala, že jsem si jen nějaký nesmysl vzal do hlavy. Opakovala, že pokud ví, tak nikdo z příbuzných není teplej, natož ona nebo táta, tak proč bych tedy měl být zrovna já.
(Marcel)

Dosud není zcela jasné, proč je několik procent lidí v každé lidské společnosti eroticky přitahováno stejným pohlavím. Existuje několik teorií.

Nejnovější je založena na genetických průzkumech, které zjistily, že v rodinách matek homosexuálních synů je častější výskyt gayů. Také jednovaječná dvojčata, která mají stejný dědičný základ, se častěji shodují ve svém erotickém zaměření než dvojvaječná. Dokonce byl nalezen tzv. gen homosexuality na pohlavním chromozomu X, který vysvětluje některé případy homosexuality u mužů. Dědičnost homosexuality je ovšem složitější a neznamená, že se dědí z otce či matky na syna. Navíc zřejmě tato teorie neumí vysvětlit všechny případy.

Další teorie předpokládá, že během nitroděložního vývoje budoucího homosexuálního chlapce nedojde v krátkém, asi týden trvajícím období k dostatečnému hormonálnímu zásobení tvořícího se centra sexuální orientace v mezimozku.

Z psychologických vývojových teorií se připouští, že negativní roli může sehrát poporodní období do tří let věku. Hovoří se o narušených rodičovských rolích, nedostatečném začlenění otce do výchovy. Jen málokdo dnes věří, že by homosexuální orientace mohla vzniknout svedením během dospívání či dospělosti. Řada odborných důkazů a zkušeností totiž hovoří proti tomuto mýtu.

Na základě odborného poznání se zdá, že rozhodující roli při vzniku sexuální orientace hrají biologické faktory, ať již genetické nebo

hormonální z nitroděložního období. Psychologické vlivy mohou sehrát určitou roli pouze během raného dětství a zřejmě jen u disponovaných jedinců. Je málo pravděpodobné, že by vznik homosexuality bylo možné vysvětlit pouze jednou, dosud ne zcela jasnou příčinou. Ještě méně než o mužské homosexualitě je toho známo o příčinách lesbického zaměření. A možná se někomu bude zdát překvapivé, že vlastně mnoho nevíme o tom, jak vzniká heterosexuality.

Většina odborníků se dnes domnívá, že homosexuální orientaci nelze změnit a odmítá snahy o její léčbu. Většina takových pokusů v minulosti skončila neúspěchem.

005 Třeba to tak není

Když jsem se zamilovala do Jany, nechtěla jsem tomu věřit. Nenařadilo by mě, že právě ona pro mě může tolik znamenat. Stejně, a přece více než můj muž Tomáš. S hrůzou jsem si kladla otázku, zda jsem opravdu bisexuální nebo jestli všechno zase zmizí mávnutím proutku. Přála jsem si Janu nikdy nepotkat, ale zároveň jsem se své představy hrozila. Navíc, kdybych nepoznala ji, možná by to byla nějaká jiná. Klid mi prostě není osudem dán. (Milena)

Nevěděl jsem, jak jsem na tom, miloval jsem je oba. Vlastně jeho i ji. Nechtěl jsem ztratit ani jednoho, každý mi dával moc. Chodil jsem s nimi a podváděl je oba. Věděl jsem, že se budu muset jednou rozhodnout nebo to udělají oni. Ale nevěděl jsem, které řešení je správné. (Honza)

Většina lidí, kteří o své erotické orientaci pochybují, bývá homosexuálních. Neexistuje však lékařské vyšetření, které by nám pomohlo říci jednoznačně, vy jste orientován tak či tak. Sexuální orientace je sice celoživotně neměnná, ale naše hodnocení a jednání určuje mnoho vlivů.

Rozhodující je vlastní sebezpoznání. Uvědomění a pochopení svých erotických fantazií a snů nebo citových tužeb a zamilování. Jestliže

s věkem dochází k upřednostňování homoerotických představ, zatímco heterosexuální ustupují do pozadí, svědčí to spíše pro homosexuální orientaci. Stejně tak se mohou potlačované homosexuální fantazie objevit během sexu či masturbace až před nastupujícím orgasmem. U některých nevyrovnaných homosexuálů pak mohou být erotické fantazie potlačeny úplně.

U dívek se však pohlavní život rozvíjí zpravidla pomaleji, a tak prvními známkami homoerotického zaměření bývá často pouze silný citový vztah k jiné ženě. Někteří lidé prožili zamilování do žen i mužů, ale zpravidla jsou schopni odlišit různou intenzitu tohoto citu.

Také dlouhodobý vztah s partnerem či partnerkou může pomoci k rozeznání sexuální orientace. Během něho porozumíme, zda jsme si vybrali správně nebo špatně. V žádném případě, pokud si nejsme jisti sami sebou, bychom neměli činit ukvapená rozhodnutí.

Role v procesu sebezpoznání hraje ztotožnění se s gay či lesbickým prostředím, kulturou, která mladého homosexuála může více oslovit.

Lékař či psycholog nám může pomoci se v sobě lépe vyznat již pouhým pohovorem. Dalšími možnostmi jsou psychologické testy a tzv. falometrické vyšetření, při němž se hodnotí velikost reakcí na sexuální objekty. Vždy se jedná o pomocná vyšetření, která mají přispět ke správnému sebezpoznání.

Kteří heterosexuálové bývají nejistí ve své sexuální orientaci? Nejčastěji jsou to lidé, kteří si nebyvají jisti sami sebou ani v jiných oblastech života. Někdy je zúzkostní nahodilý homosexuální zážitek a vlastní kladná reakce. Ta ovšem není neobvyklá, protože mnoho lidí může sexuálně reagovat na nepreferované pohlaví. Podobně také úspěšné pohlavní styky s osobou opačného pohlaví nevyvolávají homosexuální zaměření. Setkal jsem se i se zženštilým chlapcem a naopak mužsky vyhlížející dívkou, jejichž nejistota plynula z reakcí okolí, které je za homosexuály považovalo.

Někdo si myslí, že homosexuál si nemůže být jist svým zaměřením, dokud nezkusí pohlavní styk s opačným pohlavím. Ten mu prý má umožnit poznat nové prožitky. Sexuální orientace ale není založena na jednorázových zkušenostech. Jedná se o mnohem hlubší charakteristiku člověka. Heterosexuální lidé většinou také nepochybuji

o svém zaměření ani v době, kdy jsou ještě bez pohlavních styků.

Transsexuálové se někdy zprvu domnívají, že jsou homosexuální. U nich je podstatným problémem změněná sexuální identifikace. Cítí se být zcela opačným pohlavím než je jejich tělesné uspořádání. Muž se cítí být ženou a žena mužem. Nejedná se tedy jen o volbu erotického partnera.

006 Nemohu se rozhodnout

Už v době, kdy jsem se oženil, jsem tušil, že mne přitahují i kluci. Snažil jsem se tomu nevěnovat moc pozornost. Manželku jsem měl opravdu rád a sex s ní byl uspokojivý. Až po deseti letech jsem poznal svého současného přítele, do kterého jsem se zamiloval. Nechci ztratit ani manželku s dětmi, ani jeho. Případám si hrozně sobecký, protože od obou chci lásku a ani jednomu z nich ji nedokážu plně oplácet. Chtěl bych vědět, jestli jsem bisexuál, nebo jen potlačený homosexuál. (Martin)

Moje přítelkyně mi říká, že jí náš vztah plně vyhovuje, psychicky, citově i sexuálně. Stále však připouští, že se jednoho dne můžeme rozjet, protože třeba potká muže, který prý jí dá něco nového. Myslí si, že to je jen proto, že si nikdy nepřipustila úplně, že je lesbička.

(Kamila)

Pojem bisexualita může charakterizovat nejrůznější situace. Může se jednat o přechodné období v procesu coming out, kdy homosexuál má pocit, že jako bisexuál bude blíže tzv. společenské normě, že přece je schopen mít i vztahy s opačným pohlavím. Může také odrážet zkušenosti s dosavadním bisexuálním chováním. Za bisexuály se tak označuje například mnoho heterosexuálně orientovaných prostitutek, protože většina jejich sexuálních kontaktů souvisí s jejich prací. Podobně mnoho ženatých gayů se považuje za bisexuály. U nich se často uplatňují oba důvody - ať již nedokončený coming out nebo souběžné pohlavní styky s manželkou a přítelem. Z vyprávění vím

o jednom případě muže, jehož vztahy téměř pravidelně po dvou letech skončily a vždy si našel partnera opačného pohlaví, než měl ve vztahu předchozím. Není divu, že i on se považoval za bisexuála, přestože uváděl, že by to měl mnohem jednodušší jako gay či heterosexuál.

Ženy se za bisexuály považují častěji než muži. Souvisí to s rozdíly v sexualitě. Ta je u mužů více biologicky podmíněná, zatímco u žen hrají důležitější roli faktory psychické a vztahové. Jinými slovy, ženská sexualita je mnohem plastičtější a také obtížněji rozpoznatelná.

Společenské postavení bisexuálů je někdy ještě obtížnější než homosexuálů. Heterosexuálové je považují za ty, kterých si své zaměření vybrali jen z rozmařilosti, kteří nedokáží být dostatečně zodpovědní, aby si našli a udrželi jeden partnerský vztah po celý život. U mužů navíc přistupuje obava, že jejich homosexuální chování ohrožuje i manželku HIV infekcí a jinými chorobami. Gayové a lesbičky se pak na ně nezdědká dívají skrze prsty jako na ty, kdo si nedokázali přiznat své homosexuální zaměření.

007 Jediný na světě

V devatenácti mi bylo všechno jasné, řidič se mi kluci a chci žít s podobným člověkem. Řekl jsem to rodičům a dobrým přátelům. Nikdo mi však nedokázal poradit, co mám pro to udělat. Žil jsem v malé vesnici nedaleko hranic a připadal jsem si úplně opuštěný. Inzerát mi tehdy odmítli vzít a jinou možnost jsem neviděl. Tak jsem to nakonec vzdal a řekl si, že nemám jinou možnost, než se oženit nebo zůstat sám. (Josef)

Během studií jsem neměla o kamarády nouzi a vlastně mi sex ani partnerky moc nechyběly. Už mi ani nevadilo, že jsem lesba. Život se zdál hrozně jednoduchý a přitom pestrý. Oni se pak oženili a povdávaly a mně zbylo najednou spoustu volného času. Sice jsme se ještě párkrát setkali, ale už to byli jiní lidé, kteří si povídali hlavně o dětech, manželích a já si octla mimo. Asi jediná z nich jsem zůstala pořád studentkou. Nebo jsem si jen nedokázala najít partnerku? (Věra)

Po rozpoznání a sebezpřijetí sexuální orientace se často dostaví pocit, že jediný homosexuál na světě jsem já. Může být podmíněn objektivní situací. Na malé vesnici většinou člověk někoho podobného nepotká, konec studií také znamená změnu životního stylu. Roli stále hraje strach z odmítnutí od těch ostatních, jinak orientovaných. V této fázi coming outu jsme dokázali přijmout sami sebe, ale nejsme si jisti, zda ostatní homosexuálové jsou také stejní. Podobně jako mnoho lidí z okolí si pod pojmem homosexuál představujeme všechny nepravdivé mýty a předsudky, například nechutné scénky na veřejných záchodcích, zženštilé a hysterické muže či agresivní a sexem posedlé lesbické ženy. S těmi se ztotožnit většinou nechceme a pochopitelně ani nemůžeme.

Souvisí to s neviditelností běžných homosexuálů, kteří nijak nebudí pozornost. Mnoho lidí své zaměření před okolím úzkostlivě tají, takže více než polovina lidí ve společnosti neví, že by se někdy s gayem či lesbičkou v životě setkala. Málokoho napadne, že urostlý řidič tramvaje má možná doma přítele a pohledná servírka se na mužské návštěvníky usmívá opravdu jen z profesionálního zájmu. To má za důsledek právě pocit výjimečnosti u mladých homosexuálů a také zkreslený pohled ostatních, protože ti rozpoznají jen ty, co jsou nápadní a budí svým chováním pozornost.

Naprostá většina homosexuálů se ve své morálce, charakteru, zjevu a chování nijak neodlišuje od ostatních lidí. Navíc prožívají nebo měli obdobně problémy a pocity jako my. Nedá se dělat nic jiného, než vyprávět se mezi ně, blíže je poznat. Nejenom v barech a kavárnách, ale poznat i homoerotickou kulturu. Nejdříve se snažit najít přítele a kamarády, poznat zájmy a život gay a lesbické komunity, a pak teprve se snažit hledat partnera pro svůj život. Někomu se to možná nepodaří, ale tak to v životě chodí. Proto je důležité nezůstat sám ani se nesoustředit ve svém hledání jen na jediného člověka. Je to vlastně zase stejně jako u těch ostatních lidí.

V takovém období bývá častou otázkou, kolik lidí je vlastně homosexuálně orientovaných. Přesně to zjistit neumíme, právě proto, že někteří lidé to nepřiznají ani sami sobě, natož v průzkumu. Odborné odhady hovoří o několika procentech, nejčastěji se uvádí 4 %.

008 První kroky do lesbické a gay komunity

Když si táta pořídil domů internet, podařilo se mi tam nejprve jen náhodně, později cíleně najít hodně informací na web stránkách.

(Šimon)

Kamarádka, které se svěžuju se vším, mi poradila, abych si poslouchla rozhlasový pořad Bona Dea. Do té doby bych nevěřila, že máme podobný pořad i pro naši menšinu.

(Klára)

Jednou z častých možností, kde dnes hledat první informace a kontakty s gay a lesbickou komunitou, je internet. Není bez zájmovosti, že výraz gay je čtvrtým nejčastějším zadaným ve vyhledávačích. Je relativně snadnou, dostupnou a zároveň anonymní formou získání informací, poučení, ale i zábavy, třeba formou nezávazného pokeku na chatu. Snad by si měl člověk uvědomit, že vyhledané adresy zůstávají určitou dobu ukryté v systému. Nejednou taková neopatrnost vedla k nechtěnému vyjádření orientace rodičům či zaměstnavateli. Mezi české internetové stránky, kde lze najít nejvíce informací o lesbickém a gay světě patří www.kluci.cz, www.gay.iniciativa.cz, www.stud.cz, www.lesba.cz, web.oo4.cz. Zajímavé stránky má také mnoho lesbických a gay organizací z celé republiky, gay klubů a podniků, ale i někteří jednotlivci.

Dalším snadno dostupným a anonymním zdrojem informací je rozhlasový pořad Českého rozhlasu stanice Radiožurnál Bona Dea, který již téměř pět let vysílá pravidelně půlhodinu pro (a nejen) lesbičky a gaye každé pondělí od 20 hodin.

V minulosti vycházel za spolupráce gay a lesbických organizací společensko-kulturní měsíčník SOHO revue, později Gayčko v nákladu několika tisíc výtisků. Nadále vycházejí další tiskoviny, i když nejsou tak široce dostupné, zejména mimo větší města. Patří mezi ně informativní časopis Amigo, bulletiny jednotlivých lesbických a gay sdružení, jako je Studna, Náš svět. Ze Slovenska lze získat měsíčník Atribút.

Komerční gay podniky pak najdeme prakticky jen ve velkých městech - Praze, Brně, Ostravě, Plzni, kde existují také větší komunity. Pro gaye je typické, že mnoho z nich se stěhuje do měst. Na nich oceňují jak jejich anonymitu, tak častější možnost setkání s dalšími gayi. Za lesbický podnik lze považovat zatím pouze pražský A-klub, ale některé kluby jsou smíšené. V malých městech spíše působí nevýdělečná občanská sdružení, případně menší neformální skupiny.

Komerční gay podniky se přece jen poněkud odlišují. Vedle barů, kaváren a diskoték existují i specializovanější podniky jako sauny, leather kluby, gay kina atd. Proto je lépe si před jeho návštěvou zjistit, o jaký typ podniku se jedná. Pokud někdo jako první setkání s gay komunitou zvolí podnik nabízející erotické služby, může mu to jen dále zkrleslit jeho stávající představy.

009 Nemám radši všechno skončit?

Nedovedl jsem si představit, že by se to někdo o mně dozvěděl. Byla by to ostuda, kterou by ani rodiče nezvládli. Už týdný jsem se zabýval otázkou, jestli to nemám skončit. Než žít ve stálém strachu, nespokojenosti, to raději nic. Pořádně jsem se nevyspal, v práci jsem nestál také za nic.

Pak jsem snědl prášky, nenapsal jsem žádný dopis, nic. Aby po mně raději nic nezůstalo. Když jsem se v nemocnici probral, ptali se, proč jsem to udělal. Rekl jsem, že nevím.

(Vojta)

Coming out někdy může probíhat velmi těžce a neobejde se bez lékařské či psychologické péče. Mezi homosexuálními pacienty sexuologického ústavu jich polovina měla za sebou pokus o sebevraždu. Dokud se nemyslelo na homosexuální orientaci, často se zdál motiv jejich jednání záhadný a nejasný. Ani po přímém dotazu nedokázali někteří z nich svému lékaři říci, proč to udělali.

Mnoho z nich v té době prožívalo těžkou depresi, mezi jejíž př-

znaky patří vedle špatné nálady i horší soustředění, poruchy spánku a chuti k jídlu. Příznaky deprese mohou zakrýt původní příčinu duševní krize, která spočívá v odmítání sexuální orientace. Některé psychické napětí uvolňují požíváním alkoholu a drog. Jejich riziko je v tom, že mohou dále oslabit kontrolu a usnadnit sebevražedné jednání.

Člověk s depresí patří do rukou lékaře. Nebezpečí sebevraždy nelze podceňovat. Neplatí, že ten, kdo o ní mluví, tak ji nikdy nespáchá. Nejprve léčba musí zvládnout jeho úzkost a deprese, intenzivní psychoterapie je pak zaměřená na přijetí sebe sama. Lidé s obtížným coming outem přitom bývají často velmi inteligentní a osobnostně kvalitní. Právě proto snad svůj problém berou moc vážně.

010 Odborníci

Když jsem se matce přiznal, proč tak často nebývám v noci doma, když nemám žádnou známost s dívkou, nevěděla, co má dělat. Byla to prostá a hodná žena, která se s homosexualitou nikdy předtím nesešla. Poslala mě poradit se k obvodnímu lékaři. To byl ale šok. Ptal se mě, jak se moje zvrácenost, jak homosexualitu nazval, projevuje. Jestli také v parku neosahávám malé holčičky. Bylo mi jasné, že on o homosexualitě ví ještě méně než moje máma. (Bohouš)

Své problémy jsem chtěl léčit psychoanalýzou. Po určité době ze mě vypadlo, že jsem asi homosexuální a že možná leccos souvisí s tím. Analytik mi vysvětlil, že moje pocity souvisí s patologickou fixací na matku během raného stadia vývoje mé osobnosti a že když najdeme příčinu, že se mé zaměření změní. Buď jsme příčinu nenašli, nebo se mýlil. Dnes vím, že jsem homosexuál, a doufám, že i zdravý. (Tomáš)

Žádná univerzita nedává patent na rozum. Vzdělávání o sexualitě se v minulosti hodně opomíjelo.

Také odborník je jen člověk žijící v určitém společenském prostře-

dí. V minulosti se homosexualitou a homosexuálním chováním zabývala více církev, která ji od středověku hodnotila výrazně negativně a stála v pozadí nejtěžších trestů. Dosud je v iránském islámském státě pro homosexuály nejvyšší trest. Pak následovalo převažující zdravotnické hodnocení, kdy byla homosexualita prohlášena za chorobu, která vzniká bez zavinění jedince. Kladným znakem této doby bylo zrušení trestnosti homosexuality, následovaly pokusy o její léčbu. Některé psychoanalytici dodnes považují homosexuální chování za projev narušené, psychopatické osobnosti. Zastánci léčby homosexuality se většinou opírají o nábožensky morální hodnocení jevu a vycházejí z odborně nepotvrzených psychoanalytických přístupů. V některých případech pak jejich „léčba“ vedla k vážnému poškození pacienta.

Až v posledních dvaceti letech se stává homosexualita běžným společenským jevem, který je ve středu zájmu společensko-vědních odborníků, vznikají emancipační hnutí gay mužů a lesbických žen, uznávají se lidská práva sexuálních menšin. Důsledkem těchto společenských změn je zákonné zrovnoprávnění homosexuality a heterosexuality a právní uznání stabilních homosexuálních párů.

Mnoho lékařů a psychologů je dosud ovlivněno tradičními mýty a předsudky o homosexualitě a ne vždy umí správně poradit a svého pacienta kladně přijmout. Vzhledem ke svým postojům se někteří odborníci domnívají, že na základě vlastních osobních zkušeností mohou radit ostatním. Při výběru odborníka je třeba být opatrný, podobně jako při výběru duchovního, na kterého se se svými problémy obracíme. V mnoha případech mohou poradit i gay a lesbické organizace či linky důvěry.

Změna společenských podmínek, odkrytí mnoha tabu vede k tomu, že více homosexuálních mužů a žen se obejde bez lékařské pomoci při vyrovnávání se s homosexualitou. Kladnou roli přitom hrají gay a lesbické organizace, všeobecně dostupné informace ve sdělovacích prostředcích a na internetu. Jsou dostupné i povídky, romány, filmy, dramata a hudební díla s touto tematikou. Vlivem sexuální výchovy a liberalismu se změnilo negativní postoje k homosexualitě ve společnosti. Dokonce tak, že poslední průzkumy ukazují, že jsou srovná-

telné s vyspělými demokraciemi. Coming out je dnes již menší problém, existuje více možností, jak se s ním vyrovnat.

⁰¹¹ Budeš se mnou i teď kamarádít?

Do Pavla jsem se zamiloval hned první den, kdy jsem ho ve škole uviděl. Hodně jsem o něho stál a nakonec se mi podařilo získat jeho přátelství. Po roce jsem to nevydržel a řekl jsem mu, co pro mne znamená a že ho mám rád. Víc, než si možná myslí. Od té doby se mi začal vyhýbat. Někdy byl i hrubý. Moc mne to mrzelo a nevěřím, že ostatní lidé jsou schopni nás opravdu pochopit a přijmout. (Iirka)

Se svým zaměřením jsem se nemohl dlouho vyrovnat. Pak mi došlo, že nejsem o nic horší než ti druzí, měl jsem pocit, že už se před nimi nechci skrývat. Byli jsme v našem studijním kruhu všichni dobří kamarádi, a tak jsem jim to na jednom mejdanu všem řekl. Následovalo trapné ticho a já si připadal hrozně. Omluvil jsem se, že jsem jim zkažil večer, a vypadl jsem ven. (Luboš)

Během coming outu nastane okamžik, kdy už nechceme zůstat se svým tajemstvím sami. Hledáme někoho, komu bychom se mohli svěřit. Přitom je dobré být opatrný, protože kladná reakce na naše odhalení nám dodá sebevědomí, zatímco odmítnutí nás vrátí v našem vývoji o pěkný kus zpět. Přitom jedna špatná zkušenost může potlačit i deset hezkých přijetí.

Proto bychom měli zvážit, komu se svěříme. Většina lidí dokáže dobře přijmout svého dobrého kamaráda či kolegu, když se dozvedí o jeho odlišném sexuálním zaměření, existují ale výjimky. Zpočátku je lépe se svěřit jen jednomu člověku, ke kterému máme blízký citový a kamarádský vztah. Naše sdělení by mělo vyplynout ze souvislosti hovoru, třeba o trápení s láskou, a nemělo by jít o patetické prohlášení či vyznání. Neomezujeme se na pouhé sdělení, protože někdy náš

přítel jen nemusí vědět, jak vlastně reagovat. Jeho mlčení je pak projevem rozpaků a ne odmítnutí. Neví, jestli nemá vyjádřit soucit, pomoc, zpytuje svědomí, jestli se dříve nevyjádřil o gayích nepříznivě. Měli bychom umět ocenit, když kladně přijal projevovou důvěru.

Obtížné je svěřovat se osobě, kterou milujeme. Pokud je náklonnost oboustranná, pak je vše v pořádku. Ve většině případů se však obracíme na heterosexuálního kamaráda. Ten je v těžké pozici, kdy nechce odmítnout naše přátelství, nechce nás zranit, ale přijmout projevovou lásku není schopen. Navíc patří schopen, že když jeden člověk druhého miluje, a ten to nechce či není schopen opětvat, měli by najít sílu k rozchodu. Jinak jejich vztah bude příliš zatížen vzájemným trápením a toho hezkého bude mezi nimi méně a méně.

Dívky a ženy přijímají homosexualitu lépe než muži. Snad to souvisí s jejich citovostí a větší tolerancí. Právě u mužů se častěji setkáváme s kamarádovou obavou, zda vlastně nejde o vyznání lásky či výzvu k erotickému dobrodružství spíše než o pouhý projev důvěry. Je to důsledek jednoho z přežívajících předsudků o mužské homosexualitě, že se vlastně jedná o hypersexuální jedince. Předsudky vůči homosexualitě pak bývají častěji zatíženi starší a méně vzdělaní lidé.

Osobní znalost homosexuála je jeden z významných faktorů při přijetí tolerantních postojů k homosexualitě a odbourávání předsudků. Svěřením se blízkému člověku tedy uděláme kus práce nejen pro sebe, ale i pro postavení celé naší komunity.

⁰¹² Vzdálení od těch nejbližších

Nedovedl jsem si představit, jak budou rodiče reagovat, až se dozví, že jejich jediný syn je na kluky. Slyšel jsem o případech, kdy své dítě vyhnali z domova. Báł jsem se, jestli se jejich zloba neotočí proti Petrovi, se kterým jsem už přes rok chodil a oni si s ním rozuměli. To ho ale považovali za pouhého kamaráda. Jednoho večera jsem si o všem promluvil s mámou. Trochu mě překvapilo, že náš vztah už

dávno neprokoukla. Bylo vidět, že ji to mrzí, ptala se mě, jestli bych to nemohl změnit. Zároveň mně řekla, že vždy budu její syn, že si váží mojí důvěry a že se na ni a tátu můžu vždy obrátit. Dodala, že to budu mít v životě těžší. O dva dny později dokázala pozvat Petra k nám domů. (Marek)

Nevěděla jsem, jak to rodičům říci, tak jsem jim napsala, že chodím s Marcelou, že ji mám ráda, a odjela do Prahy na kole. Hned druhý den tam byli, ztropili scénu, takže jsem se za ně styděla. Zakažovali mě, dospělé holce, se s mojí přítelkyní stýkat. Pak jsme prošli asi pět doktorů. Všichni nám řekli to samé a máma vždy prohlásila, že musí být taky taková. Jeden psycholog nám nakonec doporučil, abychom se s rodiči tedy opravdu rozešli, že sexuální orientaci nemohu změnit a oni ji nejsou schopni přijmout. Alespoň se nemusí tolik obávat, co na to řeknou sousedi. Po dvou měsících mi telefonoval táta a řekl, že bych k nim mohla přijet na víkend. (Pavla)

Úzkost z reakce rodičů na zjištění homosexuality jejich potomka bývá snad největší obavou v celém coming outu.

Zcela odmítavé reakce se sice vyskytují, ale nebývají časté a jen zřídka trvalé. Většinou rodiče sami nemají o homosexualitě svého dítěte ani tušení, takže je odhalení skutečnosti překvapí. To dokonce i tehdy, kdy se zdá být všechno jasné. Pak prožívají vlastně také podobný coming out, kdy se vyrovnávají se sexuálním zaměřením svého dítěte. Podobně jako u svěření se přátelům je vhodné vše sdělit nejprve jednomu z nich. Častěji bývá tolerantnější matka, ale to neplatí v případech dominantních a hysterických žen. Hůře se se zjištěnou homosexualitou dítěte vyrovnávají věřící rodiče. Asi žádný rodič nepřivítá toto zjištění rád, alespoň proto, že si je vědom, že jeho dítě to bude mít v životě těžší, a často také proto, že si uvědomí, že se od svého syna či dcery nedočká vnoučat. Skutečně negativní reakce, vyhnání z domova nebo fyzické napadení, bývají vzácné. Ale i v těchto případech se často jedná jen o nezvládnutelné impulzivní chování a situace se časem může zlepšit. Důležité je však ponechat otevřenou možnost smíření bez ztráty důstojnosti.

O homosexualitě by se rodiče měli dozvědět od svého dítěte a ne od škodolibé sousedky. Je třeba počítat s možná ne zrovna příjemným pohovorem, kdy mnoho věcí rodičům musíme teprve vysvětlit. Je lépe se svěťovat v době, kdy máme partnera, který nás v případech negativní reakce dokáže podpořit.

Důležité je přijmout homosexualitu jako skutečnost, kterou nikdo nezavinil. U rodičů se často setkáváme s výčitkami a pocity viny, jestli homosexualitu jejich potomka nezavinili špatnou výchovou. Jindy naopak své rozčilení obrací proti dítěti, že se jim pěkně odvděčilo za jejich péči.

Zejména u mladších gayů je důležitá podpora a pokračování ve výchovném působení rodičů. Období dospívání a probíhající coming out může vést k pochybování o vytvořených hodnotových systémech, o odmítání všeho pozitivního. Právě v této chvíli je podpora rodičů velmi důležitá. Homosexualita není morální prohřešek ani hřích. Nevyrovnanost a společenské odsouzení, zejména odmítnutí těmi nejbližšími, může napomoci k negativním společenským jevům jako používání drog, prostituce a jiné asociální chování.

Poměrně častá je klidná reakce rodičů, po níž následuje mlčení o problému. Homosexualita a partnerský život se staly něčím, co sice přijali, ale nevyrovnali se s tím. Ignorance však není přijetá a svému dítěti tak mnoho nepomohou. Z jeho hlediska se totiž příliš nezmění, vztahy s rodiči jsou nadále chladné a málo důvěrné. Většinou pak neumí přijmout ani jeho budoucího partnera

Mnoho gayů a lesbiček, zejména pokud jejich kontakty s rodiči jsou řídké, toto téma doma vůbec neotvírají. Rodiče někdy něco tuší, ale zachovávají rovněž mlčení, protože se bojí, aby své dítě třeba nezranili nebo je nenutili zbytečně ke lži.

Ve vyspělých demokraciích existují kromě organizací gayů a lesbických žen také sdružení jejich rodičů. Ta poskytují podporu těm, kteří se to právě o svém synovi a dceři dozvěděli, anebo se s tím nemohou vyrovnat. Rodičovské organizace jsou také nejúspěšnější v obhajobě práv svých homosexuálních dětí. Představují totiž tu skupinu heterosexuálů, která si díky své rodičovské lásce vytvořila k homosexuálům skutečně klidný vztah.

013 Touha po svém druhém já

Nestojím o přelétavé známosti a už šest let usilovně hledám stabilního přítele. Vyzkoušel jsem snad všechno, bary, inzeráty, kluby, seznamovací kanceláře, potkal snad stovky mužů a kluků, ale marně. Buď se nelíbil on mně nebo já jemu. Asi pětkrát to vypadalo nadějně, ale stejně jsme se nakonec rozešli. Někdy si myslím, že je to tím, že máme menší výběr, jindy zase, že asi je málo těch, kteří trvalý vztah opravdu chtějí.
(Filip)

Přestože je mi přes čtyřicet let, tak jsem dlouho nevěděla, jak se seznámit. Možná jsem o to ani příliš nestála, protože jsem se starala o nemocného otce. Po jeho smrti na mě dolehla samota, a tak jsem se pokusila najít přítelkyni. S několika ženami jsem to zkusila, ale po několika dnech naše soužití vyvrcholilo ostrou hádkou a rozchodem. Mám pocit, že jsme prokletí a že neumíme žít s osobou stejného pohlaví ani bez ní.
(Marie)

Homosexualita podobně jako heterosexuality je párový vztah mezi dvěma zralými a dospělými lidmi. Většina lidí touží po nalezení trvalého partnera. Dokonce i ti, kteří si rádi vyhodí z kopýtka a neodříkají si radosti života, většinou touží kromě toho nebo především po citovém vyrovnaném vztahu.

Partnerství se však většina lidí musí učit. Uvědomujeme si, které hodnoty jsou nadbytečné a ze kterých nemůžeme slevit. Na začátku každý z nás čeká na krásného prince či princeznu, ale v životě se pohádky nedějí a skutečnost bývá mnohem prostší. V našem životě existuje poměrně krátké období mezi 20 až 35 lety, kdy máme největší schopnost navázat partnerský vztah. Jsme už zralí, a přitom ještě dostatečně přizpůsobiví. Pokud zmeškáme, stávají se z nás staří mladenci či staré panny, kteří si již hůře přivyknou na někoho jiného.

Potíže s přijetím sexuální orientace se projevují i ve snížené

schopnosti navázat a zejména udržet partnerský vztah. Objevuje se přitom několik krizových okamžiků.

Prvním je vlastní výběr partnera. Dokud se nezbavíme předsudků a přežívajících negativních postojů vůči vlastní homosexualitě, je příliš brzy partnera vůbec hledat. Vždy na něm najdeme nějakou chybu, která však plyne z naší vlastní nevyrovnanosti a podvědomého odmítání homosexuality. Měli bychom se zaměřit spíše na vytváření kamarádských vazeb. Dokud si nedovedeme představit, že někdo z našich dobrých přátel by se mohl stát i našim partnerem, o kterého bychom stáli, je příliš brzy na zodpovědný a trvalý vztah. Když si nepřipustíme, že by partnerství naše přátelství mělo vylepšit, a ne zhoršit, tak je asi příliš brzy na nalezení stálého partnera.

Pokud se nezbavíme fascinace tělesnou krásou a čekáme na svůj ideál, tak ho buď vůbec nepotkáme, anebo zjistíme, že jeho duševní hodnoty jsou na mraky vzdálené jeho kráse. Zároveň však nelze podceňovat fyzickou atraktivitu budoucího partnera, která však nemá nic společného s jakousi objektivní tělesnou dokonalostí. S fyzickou atraktivitou ve vztahu je to podobné jako se sexem. Nemí jedinou hodnotou, ale když úplně chybí, není to dobré.

Závažným krizovým momentem je u každého vztahu překonání bouřlivé citové zamilovanosti, která vždy nakonec ustoupí a měla by se přetavit v lásku a rovnocenný intimní vztah. Jsou lidé podobní donu Juanovi, kteří jsou věčnými štvanci svých rozbouřených citů a klidu se nedočekají.

Jeden z tradičních předsudků o nestabilitě homosexuálních vztahů vychází z předpokladu, že muž s mužem a žena s ženou se nejsou schopni vzájemně doplňovat. Tento předpoklad se však nikdy nepotrdil. Dokonce vztahy dvou žen jsou z hlediska citového intenzivnější než heterosexuální. To se vysvětluje tak, že žena přináší do partnerství zpravidla více emočních prožitků. V dnešní době je značně oslabená tradiční role muže a ženy, takže nelze hovořit o tom, že by se dva stejnopohlavní páry musely méně doplňovat než ostatní.

Také otázka výběru z pouhých čtyř procent populace nehraje velkou roli při hledání partnera. Dříve lidé méně cestovali, žili v menších sídlech. Jejich možnosti výběru heterosexuálního partnera byly mno-

hem menší než dnešní partnerské možnosti gay mužů a lesbických žen. A přesto to šlo.

Někteří lidé si nedovedou představit, že by jim vztah s přítelem stejného pohlaví mohl vydržet celý život. Je pochopitelné, že sex se stává pro starší lidi méně důležitý, ale většinou se ho nevdávají ani ve vyšším věku úplně. Ale homosexualita přece neznamená jen touhu po pohlavním uspokojení. Pokles fyzické atraktivity je pak vyvážen hlubokou citovou náklonností. Je to podobné jako u heterosexuálů, kterým také ve stáří odchází děti a musejí si přivyknout na to, že si vzájemně poskytují oporu a lásku. I když je kult krásy a mládí zejména v gay komunitě silný, mnoho z nich dokáže prožít spokojené stáří po boku svého partnera. Gay páry, které si původně neslibovaly vzájemnou věrnost, se s přibývajícímí roky navíc sexuálně spíše uzavíraly.

⁰¹⁴ Vyměníme si prstýnky?

Nechápu, proč náš parlament neuzákonil registrované partnerství stejnopohlavních párů. Přitom veřejnost je převážně na naší straně.

(Milena)

Je také těžko pochopitelné, proč představitelé katolické církve vycítají některým homosexuálním mužům promiskuitní chování a zároveň odmítají tak konzervativní krok, jakým je snaha o stabilizaci párového soužití. Někteří liberálové naopak odmítají tento zákon s poukazem na minimalizaci zásahů institucí do života člověka a ustupující význam manželství.

Přijetí registrovaného partnerství by umožnilo lesbickým a gay párům stejnou volbu, jako mají heterosexuální páry. Žít jako druh s druhem či družka s družkou, což mohou i dnes. Nebo svůj vztah veřejně, a tedy i právně, deklarovat. To znamená nejen získání právních výhod, ale i přihlášení ke vzájemné zodpovědnosti.

Byl by to další posun v celospolečenském vnímání homosexuality jako menšinové, ale plnohodnotné varianty lidského chování a citění. Přispěl by pozitivně k sebevědomí lesbiček a gayů včetně těch, kteří

tento zákon nevyužijí. Podpořil by jejich začlenění i s partnery do širších rodin.

⁰¹⁵ Sňatky z nerozumu

Vdala jsem se, protože jsem si myslela, že mám manžela opravdu ráda. Je to imponující, inteligentní, charakterní muž, dokonce i pohledný. Ze začátku byl sexuální život příjemný, ale po porodu mi více a více vadil. Myslela jsem, že to je podobné jako u jiných žen, kdy pohlavní život se stává méně významným. Pak jsem poznala vztah s jinou ženou. Byly jsme dva roky jen blízké přítelkyně a až po té době přerostl v něco jiného a důležitějšího. Pochopila jsem, že mi dává více než manžel a s těžkým srdcem se rozhodla pro rozvod. Bylo to moc těžké, protože si manžela moc vážím jako člověka a hlavně proto, že se bojím, abych neztratila svého syna. (Ivana)

Když jsem se ženil, měl jsem pár sexuálních dobrodružství s klukama za sebou. Nemyslel jsem, že mě manželství změní. Tehdy mi to připadalo samozřejmé, ostatně to udělala řada mých kamarádů. Jen málokdo si troufí žít s přítelem. Chtěl jsem, aby můj gay život zůstal takovým koníčkem, o kterém se žena nikdy nedozví a který naše manželství nijak neohroží. Přišly ale krize, do jednoho přítele jsem se dokonce zamiloval a chtěl se rozvést. Nakonec on opustil mě, že se o mě nechce dělit a že já mám své závazky k ženě a dětem. Bohužel se vše časem dozvěděla i manželka, sám jsem jí to sdělit nedokázal. Mám strach, aby to někdo neřekl i dětem a já je neztratil. Mám prima rodinu a nevím, jestli bych dokázal vytvořit podobný vztah s mužem. Přesto mne často v noci přepadají pochyby, jestli jsem svůj život nepromarnil. (Tonda)

Je mnoho homosexuálů, kteří se ožení či vdají. Bývá to z nejruznějších důvodů. Někteří si nejsou v době sňatku svého zaměření vědomi nebo si ho alespoň nepřipouštějí. Jiní si nedokáží představit, že by mohli vytvořit rovnocenný, stabilní a citově bohatý partnerský

vztah s osobou stejného pohlaví. Není dost identifikačních vzorů, tedy homosexuálních párů, které by mladým gayům a lesbičkám ukázaly, že se tak dá žít. To vyvolává nedůvěru, jestli homosexuální vztahy mají vůbec šanci na úspěch.

Také nátlak společnosti, snaha nelišit se od ostatních je silným, i když ne správným argumentem pro vstup homosexuála do manželství. Pochopitelnějším důvodem je touha po zplnění a výchově dítěte. Rodičovský pud totiž v důsledku homosexuality nezaniká a může být dosti silný. Zodpovědný vstup do manželství však nutně znamená odmítnutí párového života s osobou stejného pohlaví a celoživotní vzdání se plnohodnotného citového života. Ten totiž manželství může homosexuálovi jen částečně nahradit.

Vstupovat do manželství už s tím, že si najdu milence či milenku, není vůči partnerovi seriózní. Vlastně by mu gay či lesbičká žena měli o svém zaměření předem říci, aby se také on mohl rozhodnout. Měli by mu či jí také sdělit, že nikdy nemohou být jiní, že je láska jejich partnera nezmění. Nejvýše spolu mohou vytvořit silné přátelství, třeba včetně pohlavního života. Informace umožní i jejich partnerovi zodpovědně se rozhodnout. Je vhodné zkusit předem společně bydlení, v sexuální životě je důležité zajistit spolehlivou antikoncepci. Někdy se zjistí, že nejsou schopni pohlavního života, ale často je soužití obtížné z jiných důvodů. Jeden ženatý gay to vyjádřil slovy, že už se s manželkou nemůže potkávat ani v předstíni. Problémy se dokonce mohou projevit až po určité době. Během vlastního manželství se doporučuje vyhýbat třeba jen kamarádským kontaktům s gay komunitou. Odborníci hovoří v takovém případě o heterosexuální adaptaci homosexuála a jsou k její možnosti z dlouhodobého hlediska skeptičtí.

Pokud však již ke svatbě došlo a partner o odlišném erotickém zaměření neví, je lépe nadále pokračovat v utajení, protože upřímné sdělení tomu druhému již nepomůže a může způsobit partnerskou krizi. Homosexuální muž i žena jsou v zásadě schopni pečovat o dítě. Dokonce i tehdy, pokud se o ně starají sami či s partnerem. Každé dítě však potřebuje ke zdárnému vývoji oba rodiče, kteří mají k sobě kladný vztah. Velkou úzkost u homosexuálních otců a matek vyvolává strach z prozrazení jejich sexuální orientace dětem. Pokud se však

stane, že jsou informovány, jejich reakce bývají často tolerantní a chápavé. Zatím se však neuvažuje o širším rozšíření práva na adopci či umělé oplodnění pro homosexuální páry, protože právě v nejmladším období vývoje dítěte je zřejmě úloha obou rodičů, matky i otce, nezastupitelná. Nicméně některé americké státy a Holandsko připouštějí adopci nezletilých dětí homosexuálními páry a umělé oplodnění lesbických žen.

⁰¹⁶ Zločin a jeho oběti

Na inzerát jsem se seznámil s krásným klukem. Moc jsem o něm nevěděl, ale moc mě přitahoval. Tak jsem ho pozval k sobě. Ani k ničemu nedošlo, ale ráno jsem se probudil chudší o peněženku a některé cennosti. Na policii jsem nešel, protože jsem se bál jejich reakcí.
(Jindra)

V práci o mně vědí, že žiji s přítelkyní. Nikdo mi kvůli tomu nic nikdy neřekl. Ale když jde o přidání na platu, jsem vždy až poslední v řadě. Když o přidání práce, tak první.
(Andrea)

Lesbické ženy a gay muži se častěji mohou stát obětí společenské diskriminace. Ta navíc bývá často skrytá, protože je buď obtížně prokazatelná nebo oběť má obavu z prozrazení svého zaměření.

Takové jednání může mít za následek zvrát v dosavadním průběhu coming outu, protože vyvolává v oběti pocity viny, potrestání za svou sexualitu, znejistění ve své osobnosti.

Polovina gay mužů, kteří se stali někdy obětí trestné činnosti, se domnívala, že ta souvisela s jejich erotickým zaměřením. Většinou se jednalo o majetkovou trestnou činnost. Pachatelé přitom často spolehnou na to, že jejich jednání nebude nahlášeno. To jim pak ale umožní v něm dále pokračovat.

Vedle toho se vzácněji objevují homofobní agrese, kdy dojde k fyzickému napadení jen pro skutečnou či domnělou homosexuální orientaci. U nás se s ním setkal každý dvacátý gay a zpravidla toto jed-

nání souvisí s rasistickými a xenofobními postoji pachatelů.

Dalším rizikem může být sexuální agrese. Obětí jsou častěji ti, jejichž sexuální orientace je pachatelem rozpoznána nebo je mu známá. Často tedy jde o kombinaci sexuálně agresivní a homofobní motivace. U mužů pak taková agrese často vede ke znejistění jejich mužské identity.

Vedle závažných deliktů může probíhat diskriminace drobná, obtížně prokazatelná. Patří sem nadávky, urážky, ironické poznámky, nenávistné dopisy či telefonáty. V zaměstnání se může jednat o přeskocení v postupu či platovém hodnocení, ale i nadměrné pracovní zatěžování nebo vyřazení z kolektivu kolegů. V současné době před těmito formami diskriminace chrání zákoník práce. Některí se poprvé setkávají s diskriminací již ve škole, dosti častá je ve sportovních odřezích. Při bydlení se může objevit problém s odmítáním nájmu partnerovi či partnerce. Ve zdravotnictví jsem se setkal spíše jen s ojedinělým případem, kdy psychiatr (!) odmítl léčit lesbičku z důvodu svého náboženského přesvědčení.

Nejllepší prevencí diskriminace je úspěšné dokončení coming outu, přijetí sebe sama v sebevědomém a vyrovananém postoji, kdy se nebojíme hájit svou důstojnost a lidská práva. Při skrývání své orientace se můžeme častěji dostat do situací, které k diskriminaci vedou. Zjevná zranitelnost zároveň může podpořit odvahu útočníka.

⁰¹⁷ Dívčí fotbal a klukovská panenka

Vlastně jsem se od raného dětství chovala jako kluk. Patřila jsem mezi nejlepší fotbalisty ve třídě, zapadla jsem do party kluků z naší vesnice. Panenky mě nikdy nebvily a šití jsem nenáviděla. Nikdy mně to nepřišlo divné. Až v pubertě jsem si uvědomila, že to vlastně se mnou nebude tak jednoduché. Jako ostatní kluci jsem se i já začala koukat po holkách.
(Soňa)

Existují holky, které se chovají jako kluci, a kluci, o nichž jejich okolí tvrdí, že se měli narodit jako holky. Odborníci hovoří o tzv. gender dysforii, česky bychom řekli nespokojenost se svým pohlavím. Takoví kluci se anglicky nazývají sissy boys a dívky tomboys.

U těchto dětí se často jedná o první projevy budoucí homosexuální orientace. V tomto věku však nelze ještě nic mít za definitivní. Asi polovina takových dětí je v dospělosti heterosexuálně orientovaná. Zároveň mnoho gayů se během dětství chovalo jako pěkní darebáci a dost lesbických dívek patřilo mezi něžné a křehké holčičky. U některých se pak setkáváme jen s náznaky podobného chování, někdy dokonce ve velmi raném dětství. Později se pak pod vlivem sociálních faktorů přizpůsobí své pohlavní roli.

Tyto děti, zejména kluci, se již ve škole častěji mohou setkat s projevy diskriminace, odmítání v kolektivu či dokonce šikany. Přitom jejich ochrana je často nedostatečná, protože „kluci si to mají umět vyřídít sami“.

Pohlavní identita v dětství v souboru 194 homosexuálních mužů (retrospektivně)

Chlapecká	40 %
Nevyhraněná	13 %
Dívčí	52 %

Vedle homosexuálů se takové chování typicky a výrazně vyskytuje u transsexuálů. Tady se však pocit nepatříčnosti vlastního pohlaví v pubertě a dospělosti dále prohlubuje. U homosexuálů převládá nebo zcela nastává přijetí své mužské a ženské role v souladu s tělesným zjevem. Prostě homosexuální muž, i když se někdy příliš ozdobí či navoní, nepřestává být mužem a lesbická žena řídící v koženém obleku motorku Harley je stále ženou.

018 Riziko na čtyři

Jsem HIV pozitivní gay. Měl jsem přítele, který pracoval jako steward. Nebyl to hluboký vztah, ale byl mi sympatický a několikrát jsme se spolu milovali. Vždy jsme používali kondom a lubrikant. Vždy až na jednu výjimku. Nedokážu vysvětlit, jak se to stalo, opilí jsme nebyli a vím moc dobře, jaká to byla hloupost. Navíc prezervativ jsem měl s sebou. Ale stalo se to a po dvou měsících byl můj test na HIV pozitivní. (Christian)

O AIDS jsem něco slyšel ve škole, dělali jsme si z toho spíše srandu. Vlastně jsem ani pořádně nevěděl, jestli se mě to týká, protože jsem se v té době jako homosexuál necítil. Těch pár osahávání s klukama a holkama se snad nepočítá. Nějaké styky jsem měl na několika večírcích, to jsem trochu moc pil. Až pak jsem začal chodit s jedním kamarádem. Měli jsme se moc rádi, byl to student z naší fakulty. Nad rizikem jsme moc nepřemýšleli, protože ani jeden z nás nebyl promiskuitní. Za celý rok jsem mu nezahnul a věřím tomu, že on mě také ne. Na testu jsme byli oba společně, ani nevím, proč nás to napadlo. Také výsledky jsme se dozvěděli stejné. Bohužel. Nevím, kdo to zavinil, ale dneska je to jedno. Byli jsme oba moc mladí a blbí. (David)

Šíření HIV infekce v gay komunitě se podařilo v civilizovaných zemích významně omezit. Prakticky jedinou skupinou mezi homosexuály, kde přibývá nových případů, jsou mladí gayové.

Důvodů je několik. Tito mladí muži často ještě pořádně nevědí, kam vlastně patří. Proto se nezajímají o prevenci HIV infekce určenou pro gay kluky. Oni totiž nechtějí takhle žít. Někdy věří, že jejich cítění je jen dočasné a zase je to přejde. Pokud ke styku dojde, bývá to nečekané prolomení potlačovaných tužeb a sex je divoký a nespoutaný. Nepočítají s ním, a tak ani kondom nemají u sebe. A jestli ho mají, neví, jak to říci tomu druhému, nechtějí si kazit neopakovatelnost té spontánní a krásné chvíle hledáním a rozbalováním směšné pomůcky. Když předtím vypijí alkohol, lépe se uvolní, ale hůře si uvědomují,

co vlastně dělají. V tu chvíli jim to umožní prožívat vše lépe. Jinak by je spoutávaly zábrany. Horší je to až později.

Jindy je to příběh krásné zamilovanosti. Slibují si věrnost a dokonce jí i dodržují. Nezjišťují, co bylo předtím, než se poznali. Mají pocit, že jejich věk je zárukou zdraví. Jejich přítel je tak mladý a hezký, bez známek jakékoli choroby. Ale HIV infekci nemohou poznat. Navíc nechtějí ztratit toho druhého vzájemnou nedůvěrou. Poslední důležitou hrozbou pro přenos HIV infekce je relaps. Tak se nazývá chování těch mužů, kteří jsou stále zodpovědní a dávají si vždy pozor, ale jednou to nevyjde. Zrovna ten okamžik ale může být rozhodující. Zjistilo se, že takové opomenutí je častější v dlouhodobém partnerském vztahu. Čím déle trvá, tím častěji dojde k rizikovému pohlavnímu styku.

Vedle HIV infekce existuje celá řada dalších sexuálně přenosných infekcí. Ty samozřejmě představují zdravotní problém sám o sobě, ale také mohou přispět k přenosu HIV infekce. Jindy mohou být varovným upozorněním na porušení zásad bezpečnějšího sexu.

Nejzávažnější je syfilis. Ten se v prvním stadiu zpravidla projeví vředem v oblasti pohlavních orgánů několik týdnů po nákaze. Pokud však došlo k nechráněnému pasivnímu análnímu styku, tak může vředeck uniknout pozornosti.

Při pohlavním styku mezi muži existuje také riziko přenosu infekcí žloutenky. Proto se gayům doporučuje, aby se proti ní nechali očkovat.

I při respektování zásad bezpečnějšího sexu může dojít k přenosu kapavky, například při orálním sexu bez ejakulace.

Riziko přenosu HIV infekce mezi lesbickými ženami je nižší, bylo popsáno jen několik případů. Většina nákaz virem HIV u lesbických žen souvisela s injekčním užíváním drog nebo s pohlavním stykem s gay kamarádem.

019 Nejintimnější problémy

Když jsem zjistil, že se mi líbí kluci, nebylo to nic příjemného, ale celkem jsem se s tím vyrovnal. Představoval jsem si, že časem si

najdu přítele, s nímž prožiju krásné chvíle plné něžností. Zatím se mi to nepodařilo, s nikým jsem dosud nic neměl. Mám z toho totiž strach. Bojím se souložit do konečníku, když by to po mně přítel požadoval, nedokázal bych mu asi vyhovět. Nevím, jestli by mne pak nepustil. (Jakub)

Myslím, že jsem zdravý kluk, i když homosexuál. Trpím ale asi sexuální poruchou. Když onanuju, tak se mi ještě podaří dosáhnout orgasmu. Když jsem s jiným klukem, tak se to nikdy nepovede. Mám vždy strach, jak bude partner reagovat, že si bude myslet, že se mi nelíbí, nebo mi vynadá a vykašle se na mě. Přitom ztopoření je bez problémů, ale až k vyvrcholení u mě nedojde. (Franta)

Období coming outu se může projevit i v pohlavním životě. Jednak úzkostí a obavami, které vyplývají z přetrvávajících předsudků a mylných názorů o homosexuálech a které do sebe mladý gay v minulosti vstřebal. Patří sem obava z promiskuitního a sexuálně anonymního chování. To se samozřejmě vyskytuje, ale určitě není typické jen pro gay komunitu. Protože se takoví lidé často vracejí na různá místa seznámování, může člověk nabýt dojem, že tak se chovají všichni.

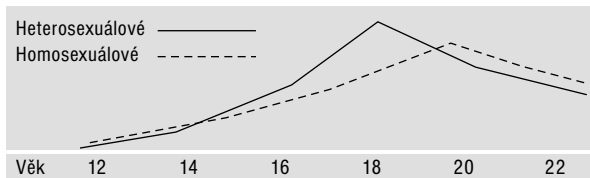
Zhlédnutí několika pornokazet také může přispět k utvrzení falešných představ o lásce mezi dvěma muži. Ta zdaleka nemusí být tak uniformní, jak ji video předkládá svému divákovi. Mnoho mužů se při pohlavních stycích bez análního styku zcela obejde, u dalších pak tato praktika doprovází jen projev citově silného vztahu. Ostatně v pohlavním životě mezi dvěma lidmi by vždy mělo platit, že na tom, co činí, by se měli být schopni vzájemně dohodnout a nikdy nelze k ničemu toho druhého nutit nebo očekávat, že on nám musí vyhovět.

Neurotické a depresivní příznaky coming outu se mohou projevit také nejružnějšími tělesnými potížemi. Mezi ně mohou patřit také sexuální dysfunkce. Právě obtíže při dosahování orgasmu, jinak u mužů velmi neobvyklá porucha, je častým projevem. Sexuální touha je v rozporu s odmítáním svého zaměření. I když k sexu přece jen dojde, tak úzkost znemožní dosažení vrcholného prožitku. Podobně se mů-

žeme setkat s poruchou ztopoření pohlavního údu. Tato porucha je však dnes velmi dobře léčitelná. Pokusy o intimní sblížení s osobou opačného pohlaví mohou být u homosexuála pochopitelně neúspěšné a někdy jsou první známkou jiného zaměření.

S podobnými potížemi se můžeme setkat i u žen, přestože jejich coming out nebývá tak intenzivní. Rovněž lesbický sex je zatížen mnoha předsudky a to, co předkládá pornografický průmysl, je velmi vzdáleno od skutečného prožitku dvou žen. Vzhledem k pomalejšímu dozrávání a uvědomování si ženské sexuality může být sexuální porucha ve vztahu s mužem vlastně prvním projevem, který svědčí pro jinou sexuální orientaci.

Schéma prvního pohlavního styku u homosexuálů (s mužem) a heterosexuálů (s ženou)

⁰²⁰ Panák na odvahu

Moje touha po klukovi byla skrytá a tajná. Nejdříve jsem si ji nedokázal přiznat. Když jsem ji nakonec přece jen uskutečnil, rychle jsem na všechno zapomněl. Vlastně jsem na Letnou či k Vokovi vyrazil jedině pořádně opilý. Moc jsem z toho neměl, ráno mi pak bylo pěkně zle z pití i z toho, co se odehrálo. Přesto jsem to do týdne musel opakovat. Kolikrát jsem ani nevěděl, co všechno jsme dělali. Chtěl jsem se milovat s klukem, ale k tomu jsem se musel opít. Nejprve několikrát týdně. Pak už jsem pil a sex přitom žádný nebyl, protože to ani nešlo. Pak jsem se dostal na léčení, ale říci lékaři, že jsem homosexuál, jsem dokázal až po dvou měsících. (Petr)

Krátce po rozvodu jsem se rozešla i se svou přítelkyní. Měla jsem pocit, že se pro mě všechno zbortilo. Přece kvůli ní jsem odešla od rodiny. Chtěla jsem zapomenout na něho, na ni, dokonce i na děti, které za nic nemohly. Nebyla jsem schopná chodit mezi lidmi. Tak jsem si koupila domů víno a pila. Pak mi bylo alespoň chvíli fajn v pocitu zapomnění. Jenže pak jsem se nemohla cítit dobře, když jsem si nedala skleničku. (Helena)

Alkohol je pochutina, kterou pijeme, když je nám dobře, pro její chuť, nebo jako součást některých společenských zvyků. Když pijeme, abychom zapomněli na své problémy, stává se drogou, snadněji a dříve si na něj vytvoříme návyk. Coming out nebývá jednoduchý a alkohol nám při něm jen zdánlivě může pomoci. To je příčinou, proč alkoholismus u gayů a lesbických žen je častější než u ostatní populace.

Prostředí barů, snaha najít přátele je často spojeno s pitím alkoholu a kouřením. Sociální prostředí, ve kterém se gayové i některé lesbické ženy pohybují, je jako stvořené pro časté a nadměrné pití. Přesto mnoho z nich problémy nemá. S nadměrnou konzumací alkoholu či drog se setkáváme zejména u těch, kteří se nevyrovnali se svým zaměřením. Dokud se jim to nepodaří, nemají ani šanci přestat pít. Pokud u nich mezitím došlo k rozvoji závislosti, může pomoci jen léčba. Dlouhodobý stres, třeba v partnerských potížích, je rizikovým faktorem pro rozvoj alkoholismu či drogové závislosti. Kromě nevyrovnanosti s vlastní sexuální orientací může být pro mnohého gaye či lesbickou ženu obtížné hledat odbornou pomoc v krizových životních situacích. Alkohol pak může opět nabídnout snadnou, ale zákeřnou pomoc.

Požití alkoholu a drogy vždy znamenají ztrátu kontroly nad svým chováním. Snadněji pak dojde k nechráněnému pohlavnímu styku, spíše si odvedeme domů partnera, který projeví větší zájem o vybavení bytu než o intimní sblížení. Při nadměrné konzumaci alkoholu či drog je obtížnější navázání partnerských vztahů, může dojít ke změnám v osobnosti. To zase dále vedle vlastní závislosti přispívá k dalšímu pití či konzumaci drog.

Co platí pro alkohol, to platí i pro jiné druhy závislosti, to zname-

ná pro drogy a hazard na hracích automatech. U nitrožilně podávaných drog se výrazně zvyšuje riziko nákazy AIDS a dalšími nemocemi.

021 Trest nebo Boží prozřetelnost?

Vím, že církev homosexualitu nikdy nepřijme. Proto jsem se domníval, že Bůh odmítne i mne. Neuměl jsem se vzdát své víry a po pravdě řečeno ani nechtěl. Pochopil jsem, že nezměním ani své homoerotické zaměření. Rozhodl jsem se tedy pro sexuální abstinenci, protože sex je možný jen v manželství. To mi však Bůh odepřel. Ne dokázal jsem však splnit své předsevzetí a selhal půl roku po svém rozhodnutí. Kdyby mi má víra nezapovídala sebevraždu, snad bych myslel i na ni.
(Lukáš)

Ve dvaceti jsem konvertoval a stal se katolíkem. V té době jsem snad jen tušil, že jsem na kluky. V mém rozhodnutí stát se knězem, a tedy přijmout celibát, to ale zřejmě podvědomou roli hrálo. Asi jsem doufal, že mé povolání mi pomůže odříci si svou vlastní a odmítanou sexualitu a odvrátí mne od pokušení tělesných žádostí. To se mi však nepodařilo úplně nikdy.
(Michael)

Přijmout odlišné erotické zaměření je pro věřícího člověka ještě těžší než pro ateistu. Křesťanské odmítání homosexuálního chování se opírá o rozšířený výklad Bible, zejména poselství apoštola Pavla Římanům. Odmítnutí homosexuálního chování neznamená, že je zatracován i člověk. Objevují se i jiné výklady, které připouštějí, že Bible nic nepraví o gayích a lesbických ženách, ale odsuzuje pouze ty, jejichž homosexuální chování nevyplývá z jejich přirozenosti. Otázka homosexuality bývá v posledních letech v církvích více diskutována. To by mělo přispět k tomu, aby věřící homosexuálové neviděli svůj život jako protikladné dilema, v němž se musí vzdát jednoho ze svých já. Víra v Boha i smíření se svým zaměřením jim totiž usnadní dosa-

žení plnohodnotného života v souladu s křesťanskými ideály, na nichž stojí celá naše civilizace.

Možné křesťanské přístupy k homosexuálům se charakterizují jako pro-gay a ex-gay. Oba dva přijímají homosexuálně orientovaného člověka, pro-gay připouští, že je schopen za určitých podmínek žít ve věrném stejnopohlavním páru, ex-gay usiluje o plnou pohlavní abstinenci, ovšem za předpokladu bohaté rozvinutého citového života. Řečeno slovy starých Řeků nahradit eros agapé nebo spíše jej převést na platonickou úroveň. Oba směry však usilují o harmonii osobnosti.

To se již nedaří některým sektám či směrům, které se pokoušejí o „vyléčení“ homosexuality. Jejich úspěchy však jsou většinou jen krátkodobé a leckdy vytvářejí nešťastná manželství. Právě u věřících však bývá snaha řešit homosexualitu sňatkem častá. Vždy by se však mělo jednat o zodpovědné rozhodování, protože je velké riziko, že na snahu skrýt svou orientaci doplatí další lidé, manželka a děti.

Snahu o lepší přijetí v církvi projevují sami homosexuální věřící, kteří se sdružují v organizacích křesťanských gayů a lesbiček. Popularita těchto sdružení a jejich schopnost nabídnout svým členům více než pouhou zábavu či sex vede k většímu zájmu o jejich další aktivity. Zapojují se do církevního dialogu na toto téma a zprostředkovávají pro své příznivce pastorační služby u těch kněží, kteří jim rozumějí a jsou schopni je pochopit v jejich těžkém údělu.

U nás má podobný cíl Logos, který má v rámci Diakonie Českobratrské církve evangelické každou středu od 9 do 19 hodin telefonní linku pomoci číslo 02-22 51 40 40.

022 Růžoví vojáci

Mám strach jít na vojnu. Před nedávnem se pověsti o mém zaměření rozšířily na internátě a bylo to hrozné. Musel jsem dokonce jít k psychiatrovi, protože jsem měl strach, že se zblázním nebo si podřežu žíly. Obávám se, že na vojně by to peklo bylo ještě horší. Přitom si ale nedovedu představit, že bych měl u odvodu říci, že jsem teplej.

(Jarek)

Obavy z vojenské základní služby jsou časté u homosexuálů i heterosexuálů. Většinou mužů se na vojnu nechce. Situace homosexuálního chlapce však bývá přece jen o něco složitější. Mnoho z nich prožívá ta nejsložitější období svého coming outu právě v době, kdy má vojnu nastoupit. Stres a výcvik v kolektivním zařízení může pro jeho nevyrovnanou osobnost představovat další zátěž.

U některých gayů je vzhledem k jejich chování a feminnímu výrazu i pro laika zřetelné jejich zaměření. To sice není příliš časté, ale setkáváme se s tím. Jiní mohou mít za sebou i psychiatrické léčení, které si vyžádal jejich složitý coming out. Pro takové je pochopitelně vojna nevhodná. Důvodem pro vyřazení ze seznamu branců však není jejich sexuální orientace, ale psychiatrická zdravotní porucha.

Někteří gayové přijali svou homosexuální orientaci jako součást svého životního stylu a nejsou ochotni své jednání kvůli službě v armádě měnit. Pak by měla armáda sama rozhodnout, zda je schopna těmto vojákům zajistit nediskriminující prostředí respektující jejich osobnost. Neexistuje u nás jasný a jednoznačný pokyn, že by homosexuálové nesměli na vojnu. Byl by vlastně diskriminující podobně jako tomu bylo v armádě americké. Rovnoprávnost homosexuálů a heterosexuálů znamená také stejné povinnosti. Nepochybně mnoho gayů v minulosti vojenskou základní službu absolvovalo bez větších problémů. Některé odvodní komise však homosexuálního chlapce, který nechce nastoupit vojnu, ze zdravotních důvodů skutečně neodvedou. Podmínkou je pochopitelně lékařské vyjádření.

Jinou možností pak představuje pro gaye náhradní vojenská služba. Při žádosti o ní nemusí uvádět jako důvod své erotické zaměření. Práce ve zdravotnictví či v zařízeních sociální péče může leckterému homosexuálnímu muži svým charakterem docela vyhovovat.

023 Slovníček pojmů

Homosexualita - převažující nebo výlučná erotická a citová náklonnost k osobám stejného pohlaví.

Bisexualita - přibližně vyrovnaná erotická a citová náklonnost k osobám obou pohlaví.

Heterosexualita - převažující nebo výlučná erotická a citová náklonnost k osobám opačného pohlaví.

Transsexualita - úplná porucha pohlavní identity, projevující se odmítáním vlastního tělesného pohlaví, úplným ztotožněním se s pohlavím opačným a touhou tento stav změnit.

Transsexualita „male to female“ - znamená transsexualitu biologických mužů, kteří se cítí a jednájí jako ženy.

Transsexualita „female to male“ - znamená transsexualitu biologických žen, které se cítí a jednájí jako muži.

Transgender - zastřešující termín pro všechny, kteří nějakým způsobem překračují a nabourávají hranice mezi tradičními představami mužství a ženství. Řadí se sem např. transsexuálové, transvestité, cross-dressers, hermafrodité...

Cross-dressing - převlékání do šatů opačného pohlaví, často doplněné o další atributy opačného pohlaví (např. líčení).

Transvestitismus - částečná porucha pohlavní identity, je častější u mužů. Projevuje se buď převlékáním spojeným s erotickým vzrušením (tzv. fetišistický transvestitismus) nebo se sociálním vystupováním v opačné pohlavní roli (tzv. transvestitismus dvojí role), není přítomna touha po trvalé změně pohlaví.

Travestie - kulturní fenomén, jedná se o muže, často homosexuální, kteří se převlékají do šatů opačného pohlaví za účelem kulturního vystoupení imitujícího slavné ženy.

Gay - pojmenování pro homosexuála (původně z angličtiny, kde znamená „veselý“), někdy se užívá obecně pro muže i ženy, jindy jen pro muže. Kromě vlastní homosexuální orientace předpokládá alespoň určité sebeuvědomění a ztotožnění se sexuální orientací.

Lesba - pojmenování pro homosexuálně orientovanou ženu. Některé ženy je považují za urážlivé, jiné se k němu naopak hrdě hlásí.

Coming out - proces rozpoznání, sebeuvědomění, přiznání své sexuální orientace a schopnost sdělit ji důležitým osobám (rodičům, přátelům).

Homosexuální identifikace - vnitřní ztotožnění se s homosexuálním citěním.

Homosexuální orientace (preference) - převažující nebo výlučná erotická a citová náklonnost k osobám stejného pohlaví, viz homosexualita.

Homosexuální chování - v širším slova smyslu zahrnuje všechny aktivity směřující k nalezení a navázání erotického a sexuálního vztahu s osobou stejného pohlaví, v užším slova smyslu pak pohlavní styk (nejen soulož) s osobou stejného pohlaví.

HIV/AIDS – znamená onemocnění způsobené virem HIV (ať již došlo k rozvoji AIDS či ne). HIV je zkratka z anglického Human Immunodeficiency Virus, tedy virus lidského selhání obranyschopnosti, AIDS (Acquired Immunodeficiency Syndrom) pak pokročilé stadium

HIV infekce, kdy již došlo k selhání obranyschopnosti.

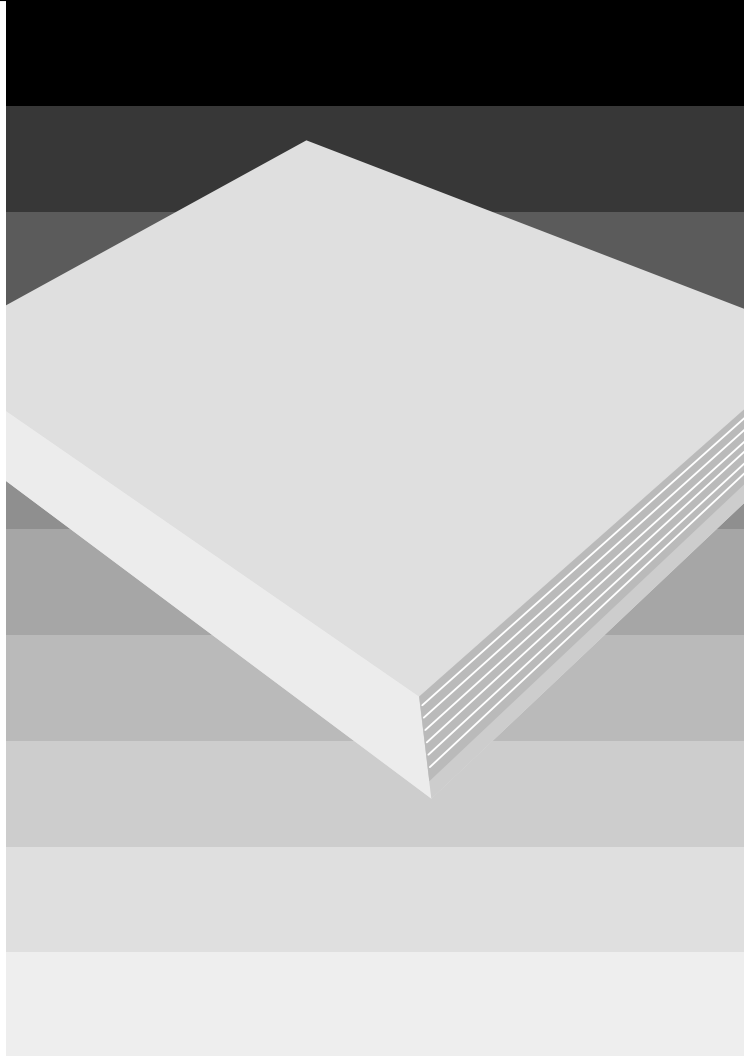
Homofobie - doslova strach z homosexuality, častěji se užívá ve smyslu přijetí netolerantních postojů a předsudku vůči homosexuálům.

Falometrické vyšetření - pomocná laboratorní metoda, která měří drobné změny velikosti penisu v závislosti na různých erotických podnětech, užívá se při nejistotě v sexuální orientaci a také při diagnostice některých sexuální deviací.

Gay komunita/subkultura - soubor specifických norem, hodnot, vzorů chování a životních stylů, který charakterizuje určitou skupinu v rámci dominantní kultury. Subkultura poskytuje prostor a čas, ve kterém se minorita setkává a může uskutečňovat sebe sama. Prostor gay subkultury můžeme rozdělit na veřejný (bary, kluby, organizace...) a soukromý (vlastní domovy).

Egodystonní homosexualita - homosexuální orientace, s níž její nositel není zcela vyrovnán nebo ji vnitřně odmítá, viz coming out.

Egosyntonní homosexualita - homosexuální orientace, s níž je její nositel vyrovnán a ztotožňuje se s ní. Není považována za zdravotní poruchu.

024 Kde hledat pomoc?

TELEFONICKÉ LINKY DŮVĚRY:

05-49 21 27 27 [549 212 727]

STUD, Brno (po, st, pá 18.00 – 21.00)

035-77 01 444 [476 701 444]

MONA, Most (út 18.00 – st 06.00)

02-22 51 40 40 [222 514 040]

Logos, Praha (st 09.00 – 19.00)

025 Kde hledat informace?

www.kluci.cz

gay.iniciativa.cz

www.004.cz

www.lesba.cz

www.stud.cz

www.transgender.cz

026 Kam se dál obrátit?

Adresář si nečiní nároky na úplnost. Možná existují i další organizace, o nichž nevíme nebo jejichž aktuální kontaktní údaje se nepodařilo ověřit. V hranatých závorkách jsou uvedena telefonní čísla po přečíslování 22. 9. 2002.

BLÍZKO DO POHODY (BDP)

mobil: 0604-77 65 81

e-mail: bedepe@centrum.cz, <http://www.mujweb.cz/zabava/bedepe>
neformální spolek pořádající výlety a víkendové pobyty

BÝLÝ PSI

Vršíní 62, 182 00 Praha 8

mobil: 0777-77 00 37

e-mail: bylypsi@email.cz, <http://www.volny.cz/bylypsi>
neformální trampská gay skupina

CENTRUM TURISTIKY A SPORTU

Praha

e-mail: Cts@post.cz, Pratety@seznam.cz
sportovní g/l oddíly, turistika a volný čas

CODE 004

M. Horákové 1738, 500 06 Hradec Králové
e-mail: code@004.cz, <http://www.004.cz>
neformální g/l setkání „Cofočna“, informační server 004.cz

DIVADLO BEZ ZÁBRAN

Litvínovská 518/40, 190 00 Praha 9

mobil: 0777-65 33 60

e-mail: bezzabran@quick.cz, <http://www.divadlo.cz/bezzabran>
divadelní a kabaretní vystoupení, víkendové pobyty

GALES

Adresa schůzek:

Vysoká škola ekonomická, nám. W. Churchilla 4, Praha 3
aktuální místnost a další kontakty jsou uvedeny na webových stránkách <http://gales.kluci.cz>
neformální skupina převážně studentů pražských VŠ, pravidelné schůzky

GAY INICIATIVA V ČESKÉ REPUBLICCE

Senovážné náměstí 2, 110 00 Praha 1

tel/fax/zázn.: 02-24 22 38 11 [224 223 811], mobil: 0601-21 38 40

info@gay.iniciativa.cz, <http://gay.iniciativa.cz>

veřejná prezentace g/l minority, kulturně společenské a poradenské aktivity

GAY VALACH

mobil: 0603/35 83 92

e-mail: Dvican@seznam.cz, <http://valach.come.to>
parta přátel pořádající občas výlet nebo posezení

GKA CHOMUTOV

Adámkova 4648, 430 03 Chomutov

tel: 0396-62 1398 [474 621 398], 0396-62 35 16 [474 623 516]
mobil: 0603-86 51 55
e-mail: adam-chomutov@volny.cz, <http://www.volny.cz/adam-chomutov>
spíše jen informační servis

GULLIVER

Jiří Liberda, Hausmannova 3007, 140 00 Praha 4
e-mail: ja_jirik@seznam.cz, <http://gulliver.aktualne.cz>
gay outdoor klub, výlety pěšky, na kole či po vodě

INGEJÁNI

Sekaninova 32, 128 00 Praha 2 – Nusle
mobil: 0605-16 10 08
e-mail: ingejani@kluci.cz, <http://ingejani.kluci.cz>
výlety a víkendové pobyty pro gaye

JIHOČESKÁ LAMBDA

Labská 3, 370 11 České Budějovice
tel: 038-55 22 186 [385 522 186], mobil: 0737-18 19 01
e-mail: jirkamarecek@volny.cz, <http://zin.cz/lambda>
zábavná a seznamovací setkání, informační centrum

KLUB LAMBDA OSTRAVA

PO BOX 377, 730 77 Ostrava
mobil: 0608-02 44 20
e-mail: mendrok@opr.ova.cdmail.cz
kulturní, sportovní, poradenské a osvětové aktivity

KLUCI Z VYSOČINY

Jiří Štastný, Revoluční 966/8, 589 01 Třešť
tel: 066-721 48 56 [567 214 856]
e-mail: Kluci.Vysocina@seznam.cz
<http://www.sweb.cz/Kluci.Vysocina/gklub.htm>
neformální spolek, občasně společné akce

LOGOS PRAHA

Fara ČCE, U školské zahrady 1, 180 00 Praha 8
e-mail: logospraha@email.cz, <http://web.quick.cz/logos-praha>

ekumenické křesťanské společenství gayů a lesbiček

LOGOS – POBOČKA BRNO

pošt. schránka 4, Elplova 30, 628 00 Brno
mobil: 0604-71 13 62
e-mail: olgat@volny.cz
ekumenické křesťanské společenství gayů a lesbiček

M-KLUB LAMBDA PRAHA

Mirovická 28/1095, 182 00 Praha 8
tel: 02-84 68 03 82 [284 680 382], mobil: 0608-13 89 94
sdužení gayů převážně seniorského věku

MOST K NADĚJI (MONA)

Jílelnického 1929, 434 01 Most
tel: 035-610 48 77 [476 104 877], 035-770 14 44 [476 701 444]
e-mail: ldt.most@seznam.cz
krizové centrum, linka duševní tísně, svépomocná g/l skupina

PĚŠKY ATD.

Cihlářská 7, 602 00 Brno
mobil: 0604-42 58 21
e-mail: pesky@post.cz, <http://go.to/pesky>
gay outdoor group – výlety pro g/l/b a přátele

PROJEKT ŠANCE

Ve Smečkách 28, 110 00 Praha 1
tel/fax: 02-22 21 17 97 [222 211 797]
e-mail: info@sance.info, <http://www.sance.info>
prevence obchodu pro komerčně sexuálně zneužívané děti a mládež žijící na ulici

SOKRATES ÚSTÍ N. LABEM

V Jirchářích 705/3, 400 01 Ústí n. Labem
e-mail: sokrates1@seznam.cz
gay a lesbická problematika, drogová i HIV-AIDS problematika

SKUPINA 3

AUDENDO – skupina 3, Libčická 299, 181 00 Praha 8

tel: 02-66 08 23 47 [266 082 347] - Richard
mobil: 0608-81 10 23 - Standa, 0608-01 07 60 - Tonda
e-mail: skupina3@kluci.cz, braunr@volny.cz, <http://skupina3.kluci.cz>
neformální skupina mladých gayů při sdružení Audendo

STUD BRNO

Šmejkalova 75, 616 00 Brno
tel: 05-49 21 27 28 [549 212 728], mobil: 0608-52 22 85, 0603-71 78 40
e-mail: stud-brno@seznam.cz, <http://www.stud.cz>
kancelář: Komunitní centrum LGB mládeže, Kounicova 3, Brno
převážně studentské sdružení, klubová setkání, g/l linka pomoci

UCHO OLMOUC

Jungmannova 15, 772 00 Olomouc
tel: 0641-20 22 59 [581 202 259], mobil: 0777-80 45 67
e-mail: kam@cbnet.cz
občanské sdružení gayů a lesbiček

TRANSFORUM

Poliklinika Klimentská, MUDr. Hanka Fífková, Lannova 2, 110 00 Praha 1
tel: 02-24 80 23 28 [224 802 328]
<http://www.transforum.cz>
*sdružení pro transsexuály a transvestity, jejich rodiny, přátele
a další zájemce o TS a TV problematiku*

⁰²⁷ **HIV/AIDS pomoc:**

ČESKÁ SPOLEČNOST AIDS POMOC (ČSAP)

Dům světla, Malého 4, 186 21 Praha 8 – Karlín
tel: 02-24 81 42 84 [224 814 284], 02-24 81 03 45 [224 810 345]
fax: 02-24 81 03 45 [224 810 345]
e-mail: AIDS-pomoc@iol.cz, <http://web.telecom.cz/AIDS-pomoc>

LINKA DŮVĚRY ČSAP

02-24 81 07 02 [224 810 702]
(po – pá 9.00 – 21.00, so – ne 13.00 – 21.00)

NÁRODNÍ LINKA PREVENCE AIDS

0800-14 44 44, <http://www.aids-hiv.cz>

⁰²⁸ **G/I organizace na Slovensku:**

ALTERA

Občianske združenie lesbických a bisexuálnych žien
P.O. Box 459, 974 01 Banská Bystrica
tel/fax: +421-48-415 35 42
kancelář: Strieborné nám. 2, 974 01 Banská Bystrica

CKKISM

Centrum komunikácie, kooperácie a integrácie sexuálnych menšín
Timravy 15, 974 01 Banská Bystrica
tel: +421-905-29 97 17, fax: +421-48-415 35 42
e-mail: ckkism@mailbox.sk

GANYMEDES

Hnutie za rovnoprávnosť homosexuálnych občanov
P.O. Box 4, 830 00 Bratislava 3
tel/fax: +421-2-50 22 87 04
e-mail: ganymedes@pobox.sk, <http://ganymedes.webpark.sk>
kancelář: Istropolis, 1. posch., dv. č. 114, Trnavské mýto 1, Bratislava

GANYMEDES KOŠICE

c/o MARS A&E
P.O. Box B-18, 040 98 Košice
e-mail: mars@dodo.sk

GANYMEDES SSL

P.O. Box 47, 972 51 Handlová

HABIO

Občianske združenie pre gejov a lesby
P.O. Box 233, 810 00 Bratislava 1

tel/fax: +421-2-52 49 20 13

e-mail: habio@mailbox.sk, <http://go.to/habio>

kancelář: Pražská 11, 816 36 Bratislava 1

INICIATIVA INAKOST'

Spolužitie bez diskriminácie sexuálnych menšín, c/o Ganymedes

P.O. Box 4, 830 00 Bratislava 3

<http://inakost.nazory.cz>

MUSEION

Prvé lesbické združenie

P.O.Box 47, 840 02 Bratislava 42

zázn.: +421-905-80 44 56

e-mail: fabry@changenet.sk, <http://www.scalex.cz/sophia>

⁰²⁹ Linky důvěry na Slovensku:

+421-2-52 49 20 13

Habio, Bratislava (po, čt 18.00 – 20.00)

+421-48-41 53 542

Alter, Banská Bystrica (út, čt 18.00 – 21.00)

+421-48-41 53 144

CKKISM, Banská Bystrica (pá 16.00 – 19.00)

Linka duševní tísně GI: 035-770 14 14 [476 701 444] - NONSTOP

adresa: **Senovážné nám. 2, 110 00 Praha 1**

e-mail: **info@gay.iniciativa.cz**

tel./fax/záznamník: **02-24 22 38 11 [224 223 811]**, mobil: **0601-213 840**

konto: Česká spořitelna a. s., Senovážné nám. 25, 110 00 Praha 1 - **200809349/0800**

Předseda: **Mgr. Jiří Hromada**

Místopředseda pro administrativu a ekonomiku: **Milda Šlehofer**

Gay iniciativa (GI) v ČR je občanské sdružení fyzických osob navazující pod novým názvem na aktivity **Sdružení organizací homosexuálních občanů (SOHO) v ČR**, jejím smyslem je dosažení plného právního i faktického zrovnoprávnění gay minority v ČR působením na legislativu, veřejné mínění a gay a lesbickou minoritu.

GI v ČR je aktivitou s působností na celém území České republiky, sídlem je hlavní město Praha.

GI v ČR je členem **International Lesbian and Gay Association (ILGA), České rady humanitárních sdružení v ČR, Fóra nevládních organizací pro boj s AIDS** a v osobě předsedy má zastoupení ve **Výkonném výboru Národní komise pro boj s AIDS při Ministerstvu zdravotnictví ČR** a v **sekci pro občanská a politická práva Rady vlády ČR pro lidská práva**.

GI v ČR – hlavní cíle:

- gay politika a její zviditelnění (hájení práv a zájmů gay minority od-

straněním diskriminačních momentů z legislativy a z praktického života, právním poradenstvím a prosazením zákonné normy, která zrovnoprávní soužití dvojic stejného pohlaví)

- prosazování integrace gay minority do společnosti (kulturně společenskými akcemi, mediální diskusí a vzdělávacími programy)
- pomoc v hledání a rozvoji vlastní identity (programem Coming out - sebezpřijetí, celostátním programem prevence HIV/AIDS, individuálním poradenstvím, provozem nonstop Linky duševní tísně GI)
- komunikace s veřejností a g/l minoritou (prostřednictvím pořadů v rozhlase a televizi, novinové a časopisecké tvorby a elektronických médií)
- spolupráce s duhovým spektrem obdobných domácích a zahraničních platform a poskytování informačního servisu ze zahraničí

*** KULTURNĚ SPOLEČENSKÁ SEKCE GI**

šéf: **Mgr. Jiří Hromada**

adresa: Gay iniciativa v ČR, Senovážné nám. 2, 110 00 Praha 1

tel./fax/záznamník: 02-24 22 38 11 [224 223 811], mobil: 0601-213 840

e-mail sekce: kultura@gay.iniciativa.cz

e-mail šéfa sekce: jiri.hromada@gay.iniciativa.cz

Cíle sekce:

- nenásilná a trpělivá kampaň za prosazení zákona o registrovaném partnerství
- spolupráce se známými a populárními osobnostmi
- užít a efektivnější kontakt s médii v diskusních, publicistických a zá

bavných pořadech

- prezentace gay umělců (literátů, básníků a výtvarníků) v rámci poetické kavárny Gay viola
  - výprava českých gay sportovců na Gay Games 2002 v Sydney
  - **gay kalendář ČR** (kulturní a společenské aktuality)
- <http://gay.iniciativa.cz/gi-akce>

* PRÁVNÍ SEKCE GI

šéf: **JUDr. Petr Kodl**

adresa: Plzeňská 119, 150 00 Praha 5
tel.: 02-57 32 66 87 [257 326 687], e-mail sekce: pravo@gay.iniciativa.cz
e-mail šéfa sekce: petr.kodl@gay.iniciativa.cz

Sekke poskytuje zejména:

- prosazení legislativní normy, která zrovnoprávní soužití dvojic téhož pohlaví (tzv. registrované partnerství)
- prosazení práv a oprávněných zájmů gayů a lesbiček při rozhodování orgánů státní správy a soudů (sepisování partnerských smluv, sepisování závětí, právní rozklady, písemná vyjádření k připsům soudů, řešení bytových problémů mezi partnery atd.)
- další **právní poradenství** v oblasti práva pracovního, občanského, správního - pravni.poradna@gay.iniciativa.cz

* SEKCE KRIZOVÉ INTERVENCE GI

šéf: **Lubomír Šlapka**

adresa: Dům humanity, Jilemnického 1929, 434 01 Most
tel./fax/záznamník: 035-610 48 77 [476 104 877]
linka pomoci: 035-770 14 44 [476 701 444]
email sekce: krize@gay.iniciativa.cz
email šéfa sekce: lubomir.slapka@gay.iniciativa.cz

Sekke poskytuje zejména:

- provozování Linky duševní tísně GI formou telefonické krizové intervence na 035/770 14 44 [476 701 444] (provoz nonstop) s profesionálním týmem nebo na e-mailu linka.pomoci@gay.iniciativa.cz
- rady v rámci bezplatné psychologické poradny GI ve spolupráci se špičkovými odborníky dané problematiky z celé republiky (coming

out - sebepečijetí, rodina, zaměstnání, škola, vojna, jlnakost a víra, partnerské vztahy, HIV/AIDS a drogy)

- bezplatné anonymní testování na virus HIV
- bezplatné anonymní testování na žloutenky typu B a C
- konzultace v oblasti drogových závislostí

* SEKCE PREVENCE HIV/AIDS GI

šéf: **MUDr. Ivo Procházka**

adresa: Sexuologický ústav, Karlovo nám. 2, 120 00 Praha 2
tel.: 02-24 96 63 79 [224 966 379], e-mail sekce: hiv.aids@gay.iniciativa.cz
e-mail šéfa sekce: ivo.prochazka@gay.iniciativa.cz

Sekke usiluje zejména:

- o udržení nízkého výskytu HIV infekce v gay komunitě i celé společnosti rozšiřováním bezpečnějších sexuálních praktik a zdravého životního stylu
- o snižování rizika ostatních sexuálně přenosných chorob
- o obranu lidských práv HIV pozitivních a ostatních ohrožených
- o šíření odborných zdravotnických poznatků do širší veřejnosti
- o sexuologickou poradnu - sex.poradna@gay.iniciativa.cz (informace o výskytu HIV, riziku přenosu, průběhu choroby a možnostech léčby, o prevenci a možnostech léčby jiných sexuálně přenosných chorob, o problémech sexuálního života)

* ZAHRANIČNÍ SEKCE GI

šéf: **Květoslav Havlík**

adresa: Gay iniciativa v ČR, Senovážně nám. 2, 110 00 Praha 1
tel.: 0606-645 113, e-mail sekce: zahranici@gay.iniciativa.cz
e-mail šéfa sekce: kvetoslav.havlik@gay.iniciativa.cz

Sekke usiluje:

- o spolupráci s mezinárodními g/l organizacemi ILGA a IGLYO, jichž je GI v ČR členem
- o monitoring informací o životě g/l komunity ve světě poskytování základního informačního servisu ze zahraničí
- o součinnost s organizátory velkých zahraničních akcí (Europride, Eurogames, Gay Games) a mezinárodních akcí pořádaných v ČR

• Osobní kontakt:

- Komunitní centrum LGB mládeže, Kounicova 3, Brno
- Poštovní adresa:** STUD Brno, Šmejkalova 75, 616 00 Brno
- Telefon:** 05-49 21 27 28 [549 212 728]
- mobil:** 0608-52 22 85, 0603-71 78 40
- E-mail:** stud-brno@seznam.cz, **internet:** <http://www.stud.cz>
- Bankovní spojení:** ČSOB a. s. – 153432736/0300

STUD je sdružení gayů a lesbiček, především studentů brněnských vysokých a středních škol. Od svého vzniku v dubnu 1995 usiluje o dosažení plného právního i faktického zrovnoprávnění homosexuálních občanů v ČR s ostatními členy společnosti.

STUD pořádá pravidelná **klubová setkání pro mladé lidi** s homosexuální a bisexuální orientací, přátele a další zájemce o danou tematiku. Akce se konají od října do června každý čtvrtek večer v Komunitním centru LGB mládeže.

Komunitní centrum lesbické, gay a bisexuální (LGB) mládeže vzniklo v říjnu 2001. Slouží jako kancelář sdružení a nabízí také knihovnu, videotéku, audiotéku a informační služby pro veřejnost.

Sídlí na adrese: Kounicova 3, Brno (zvonek „STUD“).

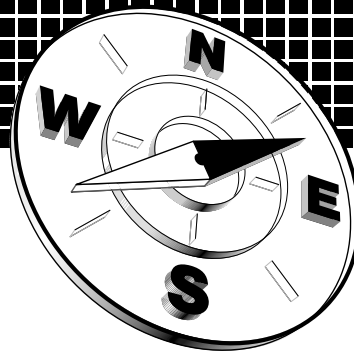
Studna je nekomerční měsíčník brněnských lesbiček a gayů, jehož prostřednictvím STUD poskytuje informace o svojí činnosti, o životě g/l komunity v Brně, v České republice i v zahraničí. Předplatné měsíčníku je možno zařadit na uvedených kontaktech.

Další realizované projekty:

- každoroční Česko-slovenské setkání gayů, lesbiček a přátel
- přehlídka filmů Duha nad Brnem – od roku 2002 gay & lesbian film festival MEZIPATRA
- Gay man ČR 1998 a 2000 (společenský galavečer s volbou nejsympatičtějšího gaye)
- International AIDS Candlelight Memorial – Světlo pro AIDS
- Gay a lesbická linka pomoci (anonymní poradna na telefonním čísle 05-49 21 27 27 [549 212 727])

Činnost sdružení podporuje Velvyslanectví Nizozemského království, Program Evropské unie - Mládež, Ministerstvo zdravotnictví ČR, Ministerstvo kultury ČR, Statutární město Brno, Charles S. Mott Foundation (Hnutí Duha) a další soukromé osoby. Děkujeme.

linka pomoci

PROBLÉMY S ORIENTACÍ? ANI NE...

BRNO STUD

sdužení lesbiček a gayů

www.stud.cz

05/4921 2728, 0608/522 285

**Klubové akce každý čtvrtek v 19.30
v klubovně YMCA, Kounicova 3, Brno**

- besedy, diskuse

- hudební a filmové večery

- výlety, sportovní akce

**Komunitní centrum lesbiček,
gay a bisexuální mládeže
Kounicova 3, Brno**

pondělí, středa, čtvrtek od 10.00 do 16.00

poezie, beletrie, časopisy, odborné

publikace, filmy a dokumenty, L/G měsíčník

Studna, informační centrum

S podporou programu
MATRA-KAP Velvyslanectví Nizo-
zemského království a Programu
Evropské unie - Mládež

